

Pagina 5

Nacht van de Nacht

in de Oosterkerk

Pagina 8

Lucie Dekker

Multitalent zet zich in voor de wijk

Pagina 10

Energie- en bespaartips

Hoe, wat en waar in de Oosterparkwijk

Dick Nanninga vereeuwigd

Door Frans Geubel

Op de gevel van het Ripperdahuus (hoek Zaagmuldersweg-Ripperdalaan) valt sinds half november een gigantisch groot portret te bewonderen.

Het is een eerbetoon aan voetballer Dick Nanninga, die beroemd werd als de enige Nederlandse voetballer die een velddoelpunt maakte in een WK-finale. In 1978 scoorde hij het doelpunt tegen gastland Argentinië.

Hij woonde met zijn ouders op Klaverpad 3 (nu verdwenen) in het Blauwe Dorp, en speelde tot zijn 24ste bij voetbalclub de Oosterparkers. 'Een geboren en getogen voetballende keert terug in de Oosterparkwijk. Dat is schitterend en ontroerend', zegt PvdA-gedeputeerde Tjeerd van Dekken. Samen met SP-kamerlid Sandra Beckerman startte hij al in 2016 een petitie voor een eerbetoon. 'Hij was nooit in beeld om een prof te worden. Door standvastigheid werd hij de allergrootste. Dat is een mooie boodschap voor de Oosterparkwijk,' zo zei Beckerman toen. Streetart-kunstenaar Roman de Laporte (alias Jack Lack) maakte de schildering in opdracht van de gemeente en Nijestee, in samenwerking met streetart-organisatie Writer's Block.

Dick Nanninga, die woonde in het Belgische Neeroeteren, overleed in 2015 op 66-jarige leeftijd.

De muurschildering werd officieel onthuld op zaterdag 26 november. Om te onthullen zou het portret dan eerst weer verhuld moeten zijn, vandaar dat de presentatie plaatsvond in het JOP, waar onder andere aanwezig waren Tjeerd van Dekken, Sandra Beckerman, Roeland van der Schaaf (ex-wethouder Ruimtelijke ordening), Hans Nijland (ex-directeur FC Groningen), dochters en tweelingzussen Petra en Sandra Nanninga en wijkwethouder Carine Bloemhoff (onder andere Onderwijs en Werk & Participatie) die het kunstwerk officieel presenteerde. Hierna schetste Sandra Beckerman de totstandkoming van het project, waarna iedereen zich naar de locatie begaf waar Hans Nijland zou spreken. Ook kunstenaar Jack Lack zou daar aanwezig zijn, maar hij liet verstek gaan. Door afwezigheid van geluidsversterking bij de onthulling besloot men weer terug te gaan naar het JOP, waar de nazit sowieso zou plaatsvinden. Zodoende werd het een middag met veel mooie herinneringen en verhalen.

Wijkwethouder Carine Bloemhoff in het JOP.

Boven: Dick Nanninga kijkt in de juiste richting. Rechts: Jack Lack aan het werk.

Groentje

Wat is er zoal gaande in onze wijk?

Door **Petra Beekhuizen Khan**

Opeens is het koud. We waren er niet meer aan gewend.

Het was voor de energiekosten wel fijn dat het winterse weer nog even was uitgebleven. Hopelijk zit iedereen er wel warmpjes bij en zo niet, dan hebben we ons wijkcentrum 'bij van Houten'. Daar is de koffie betaalbaar, het uitzicht mooi en kun je er de komende tijd lange dagen zijn en 's avonds voor een klein prijsje een maaltijdsoep eten. Misschien zelfs wel gratis als het gelukt is de juiste potjes aan te boren. Boek mee, spelletjes mee, gezellig samen de winter door!

De milieustraten zijn geweest, zodat iedereen naar containers kon brengen wat niet meer nodig was. Straks fris en opgeruimd het nieuwe jaar in. Voor sommige dingen zijn er echter nog een tweede leven mogelijk. Op de laatste zaterdag van iedere maand is er een Repair Café bij van Houten. Daar zijn mensen die gratis checken of dat leven er nog inzit.

Een fantastisch initiatief mensen, maak er gebruik van!

In de week dat de kou net was ingetreden liep ik met twee wijkbewoonsters en onze honden in het Oosterpark. Opeens zag een van hen een jong egeltje op het gras scharrelen.

In oktober/november had dit beestje al in winterslaap moeten zijn. Hij was waarschijnlijk een beetje verward geraakt door het zachte weer.

Ik had handschoenen aan, dus heb ik 'm opgepakt en onder een struik neergezet, in de hoop dat hij snapte dat hij daar z'n plekje mocht gaan maken.

De eerste Michi-Noeki is uit de grond geplopt. Ik ben benieuwd hoeveel gebruik daar straks van gemaakt gaat worden. Ze zoeken nog gastvrouwen/mannen heb ik gehoord...

Een ontmoetingsplekje. Ook zeker voor de oudere mens, heb ik begrepen, om die mobiel te houden.

Heeft u dat wel eens, dat u boodschappen aan het doen bent en plotseling zo nodig moet...? En dan? Dan is daar straks dat plekje overgewaaid uit Japan, waar je rustig even naar de wc kunt.

Of is de wandeling van huis naar de winkel eigenlijk net iets te ver? Doet u toch even een kopje koffie? Zo kan boodschappen doen een uitje worden. Wie weet heeft u ook nog een leuk gesprek met iemand anders uit de wijk.

Onlangs was ik uitgenodigd om het 5-jarig jubileum van Wender mee te vieren.

Wender? Hoor ik je al denken. Ja, ik wist het ook niet. Er is

een naamsverandering geweest al zo'n anderhalf jaar geleden. Kopland, zegt dat je wel iets? Het is het vrouwenopvangcentrum aan de Piet Fransenaan. Het gebouw bestond vijf jaar.

Normaal gesproken kun je daar niet zomaar naar binnen, dus ik vond het een leuke gelegenheid om eens te gaan kijken.

De architecten waren aanwezig en vertelden wat voor klus het ontwerp was geweest. De opdracht had ongeveer geluid: 'maak een gebouw dat gesloten is, maar toch openheid uitstraalt'. Het was erg grappig en interessant om te horen hoe ze dat allemaal hadden aangepakt.

Het gebouw moest ook nog eens opgaan in de wijk. Het is allemaal goed gelukt.

Na wat beginperikeltjes met omliggende burens, hoort het gebouw met vrouwen en kinderen erin (en inmiddels ook huisdieren) er helemaal bij.

Het Goudenregenplein is deels op de schop gegaan. Er liggen nu paden van okergele halfverharding. Er is een heuvel met kruipbuis ontstaan en er ligt een grote boomtak waar kinderen op kunnen klimmen. Later worden er nog drie fruitbomen ingezet.

Alles gaat nog bedekt worden met gras en een grasmengsel met bloemetjes.

Ik vroeg Adri Akkerman (van Adri en Hilly, bekend van de stadsnatuurwandelingen in de Oosterparkwijk) om meer informatie, en hier volgt zijn antwoord.

"Kortgeleden kreeg ik een foto toegestuurd van Frans Geubel. Er stonden kiwivruchten op, die nogal aan de kleine kant waren, vond Frans. Zijn vraag was: hoe zit dat?"

Nou, het zou twee kanten uit kunnen gaan: de eerste mogelijkheid is dat het gaat om kiwibessen (*Actinidia arguta*) – dit is een soort die in ons klimaat goed afrijpt en kale vruchten geeft van ongeveer kruisbesgrootte. Dat zou hem niet zijn volgens Frans, de vruchten waren toch wel groter. De andere mogelijkheid is wat ingewikkelder: de kiwi die bij de groenteboer te koop ligt is een tweehuizige plant – dat betekent dat er mannelijke planten (bloemen met goed ontwikkelde meeldraden) en vrouwelijke planten (bloemen met goed ontwikkelde stampers) zijn. Man en vrouw "wonen" dus in een verschillend "huis". Om vruchten te krijgen moet je dus altijd man en vrouw bij elkaar planten, en ervoor zorgen (via

GEDICHT DICK NANNINGA

Hij woonde aan het Klaverpad
en was met zijn krullen een echte schat
op zekere dag zei ie tegen zijn moe
ik wil graag naar Oosterparkers toe
ze gaf hem direct ruim baan
want die club stond bij de Nanninga's bovenaan
Dickie werd direct al het middelpunt
want hij scoorde menig fraai doelpunt
en toen ie na enige jaren in het eerste stond
had z'n familie een trotse glimlach om de mond
via Veendam en Bert Jacobs Roda JC
genoot Lange Dirk ook bij Oranje van de thee
in de WK-finale tegen Argentinië maakte hij gelijk
en werd op slag beroemd in heel het koninkrijk

E. FILIPPUS

Het ziet er nu al veelbelovend uit!

de keuze van het ras) dat de twee planten ook ongeveer tegelijk bloeien. Anders wordt het alsnog niks. Deze planten groeien hard en je hebt er ruimte voor nodig; bovendien zijn ze niet heel erg winterhard. Makkelijk is dat er ook eenhuizige rassen bestaan (niet zoveel, maar ze zijn er) en daarvan heb je dus maar een plant nodig. Zo'n ras heeft én meeldraden én stamper in een-en-dezelfde bloem, en is daarmee zelfbestuivend. Handig is ook dat zo'n ras niet heel hard groeit. Punt is wel dat de vruchten kleiner zijn. En daarmee denk ik de oplossing van Frans' vraag over die kleine kiwi's te hebben gevonden."

ANNULERING

Ingezonden mededeling

Op 16 december stond een Meezingcafé in ons buurthuis Bij van Houten gepland.

Dat bleek tegelijk te zijn met het Meezingcafé in het Forum.

Omdat we maar op één plek tegelijk kunnen zijn, stellen we ons Meezingcafé Oosterpark uit tot het voorjaar.

KLEINE KIWI'S

Door **Frans Geubel**

Eind november ontdekte ik in de Zonnebloemstraat, vlakbij de poort, tot mijn verbazing kiwi's! Nu is het zo dat ik al ruim 25 jaar elke ochtend begin met een kiwi, gevolgd door een mok koffie.

Ik plukte er eentje en schildte 'm voorzichtig: precies een groene kiwi, maar ongeveer één derde van het normale formaat. Hij smaakte ook zo, een beetje onrijp nog.

Kiwi's in de Zonnebloemstraat.

COLOFON

Wijkkrant Oosterpark
(verschijnt 6 keer per jaar)

Redactie

Petra Beekhuizen Khan
Frans Geubel
Alan Haveman
Jarno Hoogeboom
Mark C Hoogenboom
Kevin Wagenaar
Erik Weersing

Hoofdredactie

Jarno Hoogeboom

Vormgeving

Kevin Wagenaar

Bezorging wijkkrant

Bij klachten over
bezorging wijkkrant
Tel: 06-42510350

Advertentieverkoop

Noordpers b.v.
Uithuizen
kranterij@noordpers.nl
Jan-Jaap Bakker
Tel: 0595-437777

Contact redactie

Tel: 06-42510350
redactie
@wijkkrantooosterpark.nl

De redactie houdt zich het recht voor
ingezonden stukken in te korten,
te corrigeren en/of zo nodig te
redigeren.

Bewonersorganisatie Oosterpark

"Hart voor de wijk"

Eerste werkzaamheden Oosterpark achter de rug

Zoals wij al eerder in de wijkkrant schreven hebben bewoners uit de Merelstraat en Nachtegaalstraat geklaagd over het onderhoud van het Oosterpark. Na een door ons georganiseerd gesprek met de Gemeente heeft de Gemeente aangegeven wat aan het onderhoud te willen doen.

De eerste klus is ondertussen achter de rug. Veel van de paden in het park zijn opnieuw geasfalteerd en hierdoor beter bereikbaar voor mensen met een rolstoel of rollator. De bezoekers van het park hoeven nu minder door de plassen te waden als het regent.

De struiken zijn nog niet gesnoeid en het is ook nog niet bekend of er rond de vijver vier lichtpunten gaan komen. Ondertussen blijven er bij ons meerdere wensen voor verbetering van het park binnenkomen. We zijn er mee bezig, maar sommige vragen hebben meer tijd nodig.

Oosterpark verder op de schop?

De nieuwe Borgmanschool aan de Klaprooslaan zou graag iets aan milieueducatie willen doen. Ze zouden graag met hun kinderen zelf voedsel willen gaan verbouwen. Omdat de school naast het park staat hebben ze de Gemeente gevraagd of ze een deel van het grasveld naast de school en tussen het JOP hiervoor mogen gaan gebruiken. De Gemeente wil hier wel in meegaan en heeft tot nu toe twee bijeenkomsten met diverse organisaties georganiseerd. Bij de tweede bijeenkomst waren wij aanwezig. We hebben heel duidelijk uitgelegd dat wij de manier waarop er met deze plannen wordt omgegaan vreemd vinden. Het Oosterpark is er

voor iedereen. En als er iets moet worden aangepast of veranderd dan vinden wij dat de omwonenden en de gebruikers als eerste gevraagd moeten worden wat er dan moet veranderen. De wensen van de Borgmanschool, hoe leuk we die ook vinden, mogen wat ons betreft geen voorrang hebben boven de belangen en wensen van de rest van de wijk. Gelukkig was na een pittig gesprek iedereen het daar mee eens. De Gemeente is nu aan het nadenken over de manier waarop alle belangstellenden betrokken kunnen worden bij het maken van plannen voor het park. Zodat het Oosterpark een mooi park wordt voor ons allemaal.

Het Oosterhamriktracé drama

De soap rond het Oosterhamriktracé is nog niet voorbij. In een gesprek dat vertegenwoordigers van de Professorenbuurt, de Oosterpark en Woonschepen recent met wethouder Broeksma hebben gehad werd duidelijk dat deze wethouder vast blijft houden aan het plan wat grote negatieve effecten heeft voor onze wijk. Ondanks dat het nog drukker gaat worden op de Zaagmuldersweg en het einde van de Oliemuldersweg, dat de tuinen in de Thomas a Thuessinklaan verdwijnen, er vele tientallen parkeerplaatsen worden weggehaald terwijl er al zo weinig plekken zijn en de wethouder van mening is dat bewoners in de Thomas a Thuessinklaan en Vinkenstraat dan maar geen auto moeten hebben, blijft hij

volhouden aan dit dwaze plan. Dat bussen die met 50 kilometer per uur door deze twee straten gaan racen, dat het verkeer in de spits op de Zaagmuldersweg door die bussen vast komt te staan en dat de Oliemuldersweg helemaal niet is ingericht voor zwaarder verkeer kan hem niets schelen. Waarom hij zo koppig blijft vasthouden aan het Oosterhamriktracé is volstrekt onduidelijk. Het enige geluk bij een ongeluk is dat de Gemeente ook nog lang niet weet hoe ze het allemaal gaan betalen. Dus wat dat betreft zou het nog wel even kunnen blijven duren. We houden jullie op de hoogte en blijven ons best doen om het plan tegen te houden. Wilt u meer weten neem dan contact met ons op.

Foto: Google Maps

Oosterparkheem

Kort geleden hebben wij ook een gesprek gehad met wethouder Inge Jongman over het Oosterparkheem. Voor dit gesprek hadden wij Frans Geubels gevraagd om met ons mee te gaan. Frans komt vaak in het Oosterparkheem en wandelt een maal per week met bewoners van het Oosterparkheem. Hij weet wat er leeft onder de bewoners en hoe het daar nu gaat. Een aantal dingen die hij vertelde wist de wethouder nog niet. Als Bewonersorganisatie vinden wij dat

het Oosterparkheem weer een plek moet worden waar oudere Oosterparkers die wat meer hulp nodig hebben veilig moeten kunnen wonen. Met een thuiszorgorganisatie in het pand, een restaurant op de begane vloer wat ook voor andere wijkbewoners toegankelijk is en eventueel met twee of drie kamers waar je kan logeren als je een operatie in het ziekenhuis hebt gehad maar nog niet in staat bent om naar huis te kunnen gaan.

Bewonersorganisatie Oosterpark

- Wij zijn bewoners van de wijk, die zich inzetten voor de wijk
- Ons doel is informatie, inspraak en draagvlak voor de bewoners
- Waar nodig en waar wij kunnen bieden we ondersteuning
- Een actie, probleem of feestje; laat het ons weten
- Jij kan ook ons helpen, stuur een mailtje of kom langs!

VOLG DE BO

<https://oosterparkgroningen.nl/>

[OosterparkGroningen](#)

[OPWGroningen](#)

SCHRIJF EEN E-MAIL

bestuurbo@hotmail.com

SCAN DE QR-CODE VOOR ONZE SITE

De Nacht van de Nacht in de Oosterkerk

Door Erik Weersing

Sinds een kleine twintig jaar vindt in het laatste weekend van oktober 'de nacht van de nacht' plaats. Overal in het land doven bedrijven en gemeenten zaterdag, aan het eind van de avond, de lichten - in de hoop dat iedereen zich bewust wordt van de schoonheid van de nacht en van het belang dat duisternis heeft voor mens en dier. Nederland behoort, zo blijkt, tot de meest verlichte landen ter wereld. Er zijn in ons land nog maar weinig echt donkere plekken te vinden. Dit jaar speelt er nog iets anders mee. Door de energiecrisis zijn we met de neus op de feiten gedrukt: we moeten zuinig zijn met gas en elektriciteit.

Tijdens 'de nacht van de nacht' - die altijd extra lang duurt, omdat tegelijkertijd de wintertijd ingaat - worden er door het hele land evenementen georganiseerd die passen bij het thema. Onze wijk bleef dit jaar niet achter. Zo konden bewoners op zaterdagavond, in de aanloop naar de nacht, in de Oosterkerk vier keer achtereenvolgend een dienst bijwonen die in het teken stond van de duisternis - en van het licht na de duisternis. De diensten, die steeds een klein half uur duurden, vonden in de lijn van waar het om ging, in het donker plaats. Er was heel spaarzame verlichting, waxinelichtjes en kleine kunstkaarsen - en ook de groene bordjes die de weg naar de nooduitgang wezen bleven ingeschakeld. Bij binnenkomst verwelkomden medewerkers van de kerk de bezoekers met koppen koffie, thee en chocolademelk (al dan niet met een dot slagroom) - en schalen met donker en licht getinte delicatessen, zoals chocoladezoenen, bokkenpootjes en gemarmerde cake. In het halfdonker was het allemaal moeilijk te zien, maar het smaakte uitstekend.

Dominee Jaap van den Bos nodigde de twintig tot vijftig kerkgangers uit om op het podium te gaan zitten, waar tevoren kussens waren neergelegd. De bezoekers bewogen als schimmen in de nacht. Nadat iedereen, min of meer op de tast, een plek had gevonden, wees Jaap er in zijn preek op dat iemands problemen in het donker extra zwaar kunnen worden - of het nu om onbetaalde rekeningen gaat, conflicten met de mensen om hem heen of om het gevoel er helemaal alleen voor te staan. "Maar we geloven in een God die thuis is in het donker, hij is op de hoogte van de duistere binnenkant van iemands bestaan - daarom ben je in het donker nooit alleen. En God helpt je de donkere kant te dragen. En dan kan er

ook weer licht doorbreken." Gert de Jonge zorgde voor het muzikale intermezzo. Hij zong, terwijl hij zichzelf op de gitaar begeleidde, een drietal liederen die aansloten bij de inhoud van de preek. Met mooie regels als "Doe je ogen dicht, houd mijn hand vast, zo wacht je op de nieuwe dag", "Als het donker wordt, mag ik dan je licht zijn?" en "Ik wens jou een jas voor de regen en een vriend dicht bij jou." Een keer vergiste hij zich en begon hij verkeerd - het was ook wel moeilijk in het donker de tekst op zijn iPad te lezen. "Moet ik wat licht maken?", vroeg Jaap behulpzaam. Maar dat was niet nodig.

Sommige bezoekers bleven na afloop van de preek nog even

zitten, om na te denken over de woorden van Jaap, om voor zichzelf nog wat te mediteren of nog een tijdje te genieten van de bijzondere sfeer in de kerk. Anderen stonden op om een kaarsje voor een dierbare aan te steken. De overige kerkgangers liepen langzaam naar de uitgang, waar ze iets te eten meekregen voor onderweg, de zoete lekkernijen waarmee ze ook begroet waren, of iets hartigers, zoals een kleine paprika of een appel. Een wijkbewoonster had aan het begin van de avond, speciaal voor de kerkgangers, een mandje met appels uit eigen tuin gebracht. Zo is er aan alle kanten meegewerkt aan het slagen van deze memorabele bijeenkomst.

Nacht van de Nacht in de Oosterkerk (2)

Onze redacteur Frans Geubel bezocht een van de drie andere diensten in de Oosterkerk deze nacht.

Foto: Facebook GKV Groningen Oost

Door Frans Geubel

De Natuur- en Milieufederaties (NMF) uit heel Nederland organiseerden op zaterdag 29 oktober voor de achttiende keer de Nacht van de Nacht. Dat is een evenement waarbij duisternis centraal staat. Het doel is om aandacht te vragen voor de problemen van lichtvervuiling. Ook de Oosterkerk deed mee, met korte diensten om 20, 21, 22 en 23 uur. Op de stoep voor de ingang stond een vuurkorf en enkele mannen heetten mij welkom. Ik betrad de kerk en bleef stilstaan om mijn ogen te laten wennen aan het duister van de kerk die verlicht werd door waxinelichtjes en kaarsen. Ik nam plaats op de eerste rij maar werd al gauw door predikant Jaap van den Bos uitgenodigd om, samen met anderen, ons bij hem en gitarist / zanger Gert de

Jonge te voegen. Jaap sprak ingetogen over duisternis en licht. Hij citeerde uit de liedtekst 'Jij Daar In Het Donker' van Stef Bos: Jij daar in het donker / Jij daar in de nacht / Jij die naar de hemel kijkt / En op een wonder wacht.

Tijdens de dienst laste Jaap een moment van stilte in. Daarna zong Gert 'Het het nog nooit zo donker west' van Ede Staal. Na de dienst bleven we nog even zitten in onze kring. Een schaalje ging rond, ik nam het aan, kon niet goed zien wat het was en pakte wat ik dacht een chocolaatje, maar nee, het bleek een dropje! Zo duister was het dus wel. Terwijl ik naar huis fietste ging ik in gedachten naar de tijd dat er nog geen elektrisch licht was.

Slaapboot 'Patria' voor zwervers bij vrieskou

Door Frans Geubel

Vanaf 1 november tot 30 april kunnen daklozen terecht op de 'Patria', die ligt afgemeerd in het Eemskanaal, ter hoogte van WerkPro.

Op de 67 meter lange boot kunnen totaal 79 mensen terecht. De gemeente wil voorkomen dat er deze winter slachtoffers vallen onder daklozen. Uitgangspunt is dat niemand bij extreme weersomstandigheden op straat hoeft te slapen. Vorig jaar werd gebruik gemaakt van een pand in de binnenstad, en daar deden meer mensen dan verwacht een beroep op de winternoodopvang. Toen liet de gemeente aanvankelijk alleen mensen binnen bij nul

graden Celsius of lager. Dat gaf verwarring als de temperatuur iets hoger was, maar de buitenlucht door een straffe oostenwind een extreem koude gevoelstemperatuur opleverde. De gemeenteraad eiste toen een ruimer toelatingsbeleid en dat kwam er. Deze winter wordt de slaapboot ook zo ingezet. De omwonenden zijn geïnformeerd over de 'Patria'.

In totaal liggen er in de stad nu drie opvangboten. De 'Bellissima' in het Oude Winschoterdiep voor asielzoekers; de 'Amanpuri' in het Eemskanaal voor Oekraïners en nu dus ook de "Patria" in het Eemskanaal voor daklozen.

De oorlog in de Oosterparkwijk

Door Erik Weersing

Sipke de Wind is een amateurhistoricus die al een aantal jaren onderzoek doet naar de gebeurtenissen die tijdens de Tweede Wereldoorlog in het noorden van het land hebben plaats gevonden. Inmiddels heeft hij op dit terrein zijn sporen ruimschoots verdiend. Door archieven uit te pluizen, betrokkenen te interviewen en de verkregen informatie zorgvuldig tegen elkaar af te wegen en te interpreteren, is het hem gelukt een aantal opmerkelijke feiten boven water te krijgen. In de publicaties die de afgelopen jaren van zijn hand zijn verschenen, heeft hij hiervan verslag gedaan.

‘Endkampf om Groningen’, dat eind 2021 is uitgekomen, is zijn meest recente titel. In dit boek beschrijft Sipke de strijd tussen de Canadezen en de Duitsers, bij de bevrijding van de stad in april 1945, waarbij hij met name de strategie van de Duitsers onder de loep neemt. Ook voor dit werk heeft hij weer de nodige research verricht. En opnieuw heeft zijn speurtocht een belangrijke ontdekking opgeleverd. Hij wist de naam te achterhalen van de commandant die de Duitse troepen bij de verdediging van Groningen aanvoerde. Hoogstwaarschijnlijk was dit de uit Berlijn afkomstige politiefunctaris Gottfried Miczek. Op 8 april werd Miczek door generaal Blaskowitz tot Oberst (kolonel) benoemd, het begin van een korte, maar hevige carrière als bevelhebber van de Duitse manschappen in de stad. Vermoedelijk viel de keuze op hem omdat hij als een doorgewinterde vechtjas bekend stond die niet snel zou capituleren. De bijbehorende opdracht, was duidelijk. De opmars van de Canadezen in het noorden moest zoveel mogelijk worden vertraagd, zodat de Duitsers de gelegenheid kregen via Delfzijl naar Emden te ontkomen. Voor een deel is dit gelukt. De Duitsers boden bij de strijd om de stad veel meer tegenstand dan de geallieerden tevoren hadden voorzien. De gevechten waren onverwacht heftig en duurden vier dagen lang (van 13 tot en met 16 april 1945). De prijs die hiervoor betaald moest worden, was hoog. Honderden mensen kwamen om het leven, zowel Canadezen als Duitsers als burgers. Bovendien werd een deel van het oude centrum van de stad verwoest.

Het drama in de Oosterparkwijk

Sipke de Wind wijdt in hoofdstuk 16 een aparte passage aan de Oosterparkwijk. Hier heeft zich op maandag 16 april 1945 een drama afgespeeld. De aanloop leek zo onschuldig. Groningen was bevrijd. De bewoners vierden feest. De laatste Duitse militairen verlieten in allerijl de stad, deels in hun voertuigen. Maar bij de Oostersluis liepen ze vast. Beide bruggen stonden omhoog.

Gelukkig voor hen was er nog een loopbruggetje intact. Ze stapten snel uit, renden naar dat bruggetje en bereikten te voet de overkant – Oosterhoogebrug – waar ze zich bij andere Duitse eenheden voegden. In hun haast lieten ze hun wagens onbeheerd achter, vaak nog met het sleutelje in het contactslot. Jongeren uit de buurt die op onderzoek uitgingen, troffen de voertuigen verlaten aan, namen plaats achter het stuur en startten de motor. Even later reden ze luid claxonnerend door de Oosterparkwijk. Een en al bravoure en overmoed. De jongens verkeerden in een overwinningroes. Hun joyrijden leidde echter tot een drama. In een telefonisch interview dat ik met hem had, maakte Sipke de Wind aannemelijk hoe dit in zijn werk is gegaan.

“Vanuit hun verkenningsvliegtuigen zagen de Canadezen dat er Duitse militaire voertuigen door de wijk reden. Ze sloegen meteen alarm. Er zijn nog Duitsers in de wijk actief! Ze gaven het bericht door aan hun collega’s op de grond. Met als gevolg dat er even later vanuit Canadese artillerieposten op de auto’s werd geschoten. Het mortiervuur trof de Begoniastraat en omgeving. Granaten sloegen door de daken. En ook bewoners werden geraakt. De mensen waagden zich die dag weer massaal op straat. Na vier dagen van gevechten, leek het gevaar geweken. Dat bleek een misrekening. Terwijl de oorlog eigenlijk al voorbij was, zijn er toen nog acht wijkbewoners omgekomen en is een onbekend aantal gewond geraakt. Er werd in de Oosterparkwijk in de dagen daarna tegelijk gerouwd en feest gevierd.”

De Oostersluis

Op dezelfde dag, 16 april, vond bij de Oostersluis een tweede drama plaats. Waarschijnlijk heeft ook hierbij een menselijke inschattingfout fatale gevolgen

gehad. Laten we proberen, aan de hand van het boek ‘Endkampf’, de gebeurtenissen te reconstrueren. Groningen was bevrijd. De Canadezen wilden nu langs het Damsterdiep doorstoten naar Delfzijl. Het was zaak deze havenplaats, die van groot strategisch belang was, zo snel mogelijk in handen te krijgen. Echter – de twee bruggen bij de Oostersluis stonden nog altijd omhoog. De colonne kwam hierdoor al aan de rand van de stad tot stilstand. Hoe nu verder? Het nemen van een alternatieve route, zo dit al overwogen werd, was geen optie. De Duitsers hadden uit voorzorg de vier nabij gelegen bruggen over het Van Starckenborghkanaal – de pontonbrug bij de Korreweg, de Bedumerbrug, de spoorbrug en de brug bij Dorkwerd – opgeblazen. Ook het loopbruggetje was inmiddels onklaar gemaakt. Delfzijl leek ineens heel ver weg. En toen kwam er hulp uit onverwachte hoek. Pop Dijkema, een inwoner van Oosterhoogebrug, was die ochtend op bezoek gegaan bij familie in de Begoniastraat. Daarbij had hij nog net van een van de bruggen gebruik kunnen maken, voordat deze open gingen. Aan het begin van de middag deed in de wijk het gerucht de ronde dat de Canadezen bij de Oostersluis waren gestrand. Pop begreep meteen dat de patstelling die was ontstaan lang kon duren. Hij besloot zijn diensten aan te bieden. In de jaren dertig had hij meegewerkt aan de bouw van de sluis en hij was op de hoogte van de situatie. Hij wist hoe hij de machines moest bedienen. Met zijn broer Jacob Jan en zijn neef Jan – de zestienjarige zoon van Jacob Jan – meldde hij zich rond drie uur bij de Canadezen. Deze maakten graag gebruik van het aanbod. Iedere mogelijkheid de impasse te doorbreken, was welkom. Het plan werd doorgesproken, de leiding bracht de militairen in de frontlinie op de hoogte, waarna het drietal op pad ging.

De versierde Irislaan tijdens de vele bevrijdingsfeesten. Tussen de vlaggen en lampions hebben de inwoners een pop gehangen met daarboven een bord waarop staat: ‘Gewogen maar te licht bevonden’. Ernaast een bord met als opschrift: ‘Zaterdag 10 (dan een niet te lezen maand met hakenkruizen) en het woord ‘vonnis’. De betekenis hiervan is niet helder. Mogelijk gaat het hier om een in de straat wonende NSB'er. Foto coll. Lukas Kwant. (Uit: Sipke de Wind - Endkampf om Groningen).

In tijgersluipgang kropen de Dijkema's naar de noordelijke brug, staken het water over, balancerend op een drijver – dat is een balk die dient ter bescherming van de kwetsbare sluisdeur – en renden aan de andere kant van de sluis naar de zuidelijke brug. Daar bevond zich de machinekamer. Ze tilden het metalen deksel op en daalden de ladder af naar beneden. Daar gingen ze aan het werk. Door met beide handen aan de tandwielen te draaien, lukte het hun de zuidelijke brug langzaam, heel langzaam te laten zakken. Om half zes was

de klus geklaard. De brug was dicht. De Canadezen konden verder. Maar – toen kwam het fatale moment. De Dijkema's besloten het karwei af te maken door de zware hekken te openen die de brug nog afsloten. Dit was een dappere actie, zoals de hele operatie van heel veel moed getuigde – maar het was niet nodig. De Canadezen reden de hekken met hun tanks zonder enige moeite omver. Het was ook een gevaarlijke actie. In Oosterhoogebrug bivakkeerden nog altijd de Duitsers. En toen zij de Dijkema's bij de hekken in de weer zagen, begonnen ze te schieten. Pop werd daarbij in zijn arm geraakt. Gelukkig was hij niet levensgevaarlijk gewond. Al rollend wist hij zich achter een muurtje in veiligheid te brengen. Later is hij naar het ziekenhuis overgebracht. Zijn broer en neef sprongen in het water en klommen aan de stadskant van de sluis op de wal. Zij bleven ongedeerd. Maar op dat moment is er toch iemand om het leven komen: de 22-jarige Canadese soldaat Roy Coffin werd getroffen door Duitse geweervuur en stierf ter plaatse. Onze wijkgenoot Menno van der Wis houdt zich al jaren bezig met de vraag waarom een ervaren en goed getrainde soldaat als Roy Coffin – hij overleefde de landing in Normandië – zich op dat moment in het schietveld van de Duitsers waagde. Daar was op het eerste gezicht geen enkele reden voor. De brug was neergelaten, de Canadezen konden verder, de tanks zetten zich al in beweging. Wat is er in die paar seconden gebeurd?

Foto van de Oostersluis uit 1939 met de twee bruggen. Links ligt de stad en rechts het dorp Oosterhoogebrug. De strijd ging om de voorste brug waarover de weg naar Delfzijl lag. Een Sherman tank was over het weggetje links op de foto achter de drie uitgebrande dienstwoningen gereden en had zich tussen de woningen opgesteld. De tank vuurde met regelmaat op de Duitsers in het dorp. Ook zijn de afsluithekken over de Rijksweg te zien. De pijlen geven de route van de Dijkema's aan. (Uit: Sipke de Wind - Endkampf om Groningen).

Menno heeft, alle feiten afwegende, een verklaring gevonden. Roy Coffin zag tot zijn grote schrik dat de Dijkema's op de hekken afliepen, en wilde hen waarschuwen. Doe dat niet! Het is daar levensgevaarlijk! En die hekken – die hoeven niet open, daar rijden we gemakkelijk overheen! Door op hen toe te rennen, bracht hij zichzelf in gevaar. Zijn zorg voor anderen is hem noodlottig geworden. Sipke de Wind, die in zijn boek de gebeurtenissen bij de Oostersluis stap voor stap schetst, geeft een kortere versie van de toedracht van de schietpartij waarbij Roy Coffin de dood vond dan hierboven is aangegeven. Menno's theorie is aanvullende informatie op het boek. In ons telefoongesprek zei Sipke dat hij zich wel in de Menno's analyse kon vinden.

43 gesneuvelden

Journalist Ernst Arbouw, die vorig jaar een boek publiceerde over Harold Wilbert Roszell, een andere Canadese soldaat die bij de bevrijding van Groningen is gesneuveld, wijdt in het tweede hoofdstuk ook een paar regels aan Roy Coffin. Hij noemt hem een stille, zachtaardige jongen die accordeon speelde en een uitstekende schutter was. Toen hij naar Europa vertrok, de oorlog tegemoet, heeft zijn vader hem een polshorloge gegeven. Bij de bevrijding van Groningen zijn maar liefst 43 Canadese soldaten omgekomen. Roy Coffin was de laatste van hen.

Conclusie

Sipke de Wind heeft met 'Endkampf om Groningen' een boek afgeleverd dat veel

informatie geeft over die tumultueuze dagen in april 1945, toen de stad werd bevrijd van de Duitsers. Hij komt met nieuwe inzichten. Tal van foto's en overzichtskaartjes illustreren zijn betoog. Citaten uit gesprekken met ooggetuigen – door hem zelf gevoerd of ontleend aan al bestaande literatuur – verlevendigen de tekst. Het boek verdient zonder meer een groot lezerspubliek. Een enkel punt van kritiek: de redactie, of een meelezer, had de auteur kunnen behoeden voor een paar kleine slordigheden. Zo is er twee keer een hoofdstuk 3 (op pagina 32 en op pagina 74) en vertoont het notenapparaat ook enkele schoonheidsfoutjes. Bij een tweede druk kan dit wellicht worden recht gezet.

Het vervolg

Ondertussen is Sipke alweer met zijn volgende boek bezig. Op het moment doet hij onderzoek naar de groep De Groot – de Groningse verzetsgroep die onder leiding stond van Gerrit Boekhoven. Nu al heeft hij interessante feiten ontdekt die tot nu toe niet bekend waren. Het belooft opnieuw een boeiend boek te worden dat zijn weg naar de lezer wel weer zal weten te vinden. Het publiek is nog altijd geïnteresseerd in boeken over de Tweede wereldoorlog. Getuigenissen uit die tijd blijven ons aanspreken. Ik moet nu denken aan vier dichtregels van Leo Vroman die, ondanks het ouderwetse woord 'wenen' voor 'hulen', nog altijd ontroeren.

"Kom Vanavond met verhalen hoe de oorlog is verdwenen, en herhaal ze honderd malen: alle malen zal ik wenen."

Het boek 'Endkampf om Groningen' kan telefonisch bij de schrijver besteld worden - tel.: 06-23501067 - of via een bestelformulier op de website sdwboeken.nl Ook is het verkrijgbaar bij boekhandel Godert Walter, Oude Ebbingestraat 53. Het kost 24 euro.

Door Frans Geubel

De Hortensialaan dateert van 1927, en op nummer 49 heeft altijd een kruidenierswinkel gezeten. Ik hoorde in ieder geval van kruidenier Banus. En na Banus hadden we De Wolf, die door vooral kinderen 'Wolfie' werd genoemd. De winkel was op zaterdag gesloten en op zondag geopend in verband met de sabbat, want De Wolf was Joods.

Het werd ook wel het kleinste warenhuis van de stad genoemd. Op zondag ging ik als kind altijd met mijn broertjes naar opa en oma, die op Zaagmuldersweg 11 woonden, vlakbij. We kregen daar een kopje thee en lekkere snoepjes en koekjes. En we kochten dan bij Wolfie voor 5 cent brokken massee. Elke woensdagmiddag kregen wij namelijk van papa en mama een stuiver zakgeld. De Wolf trok met paard en wagen door de wijk om zijn waar aan te bieden. Het was maar een klein paardje, zoals ik het mij herinner leek het wel een pony. Daarbij riep hij steeds iets onverstaanbaars om zijn komst aan te kondigen. Mama noemde hem daarom de "tets, tets man" omdat zijn roep daar het meest op leek.

Mijn moeder vertelde me veel later dat De Wolf ook mobiele wasmachientjes verhuurde. De meeste huishoudens hadden toen nog geen wasmachine. De huurprijs varieerde per dag en op maandag waren ze het duurst en op vrijdag het goedkoopst! Hij leverde de machientjes bij huis af, en haalde ze ook weer op.

Het blijft vaag wanneer de winkel stopte.

In 1988 werd er op het terrein van het gesloopte slachthuis het wijkje Slachthuisstraat

Zicht op Hortensialaan in de mist.

gebouwd, waarbij toen de onderdoorgang werd gerealiseerd, en huisnummer 49 dus verdween.

Geboren en getogen Oosterparker Menno Wielinga heeft zich in de winkel verdiept (zie ook de Wijkkrant van december 2020) en heeft de werkgroep ONS (Oosterpark Nooit Saai) benaderd om de passage een naam te geven: 'Passage De Wolf'. Er zal dan een naambord aan de gevel komen met een

tekstje van Menno:

Hier was ooit in de Hortensialaan / De winkel van De Wolf gelegen / Op zondag kochten wij daar snoep / De zaterdag was de joodse rustdag.

De werkgroep heeft het verzoek bij de gemeente ingediend, en die is akkoord. Het wachten is nu op de instemming van de Vereniging van Eigenaren.

Met dank aan Menno Wielinga.

Foto: Fred Oosterhuis

Multitalent Lucie Dekker zet zich in voor de wijk

Door Erik Weersing

Ze schildert, zingt, speelt piano, schrijft en vertaalt songteksten, ze geeft les en is bezig met haar eerste boek. Zonder overdrijving kan Lucie Dekker een multitalent worden genoemd. Sinds een jaar of drie woont ze bij ons in de wijk, waar ze inmiddels op meerdere terreinen actief is. Zo werkt ze mee aan het meezing-café, treedt ze op in het cultuur-café (allebei in 'bij Van Houten') en geeft ze zangles bij het JOP. Ook heeft Lucie de afgelopen zomer het door haarzelf geschreven 'Zweefvuillied' gezongen bij de opening van het kleinste museum van de stad, of misschien zelfs van heel Nederland - het Zwerfvuilmuseum in wijkrestaurant Het HOP. Er borrelen steeds nieuwe gedachten, nieuwe plannen, nieuwe ideeën bij haar op. Ook verflauwen interesses wel eens na verloop van tijd. Soms is het voor haar moeilijk om keuzes te maken. Wat is het leukste om te doen? Daarnaast kreeg ze onlangs in haar persoonlijke leven een drama te verwerken dat zijn sporen heeft nagelaten - ook in haar creativiteit. Het bracht verwarring en groot verdriet, maar leidde haar ook naar nieuwe wegen. Lucie vertelt er openhartig over, zittend in haar lievelingsstoel, in haar gezellige appartement, met een kop thee binnen handbereik.

"Als kind was ik al een fervent tekenaar. Zodra ik klok kon kijken, zette ik iedere ochtend om half zeven de wekker om, voor ik naar school ging, een tijdje te kunnen tekenen. Daarbij leefde ik me uit in prinsessen in mooie sprookjesjurken en andere fantasiefiguren. Een paar jaar later, halverwege de basisschool, zette ik met mijn zusje en twee buurmeisjes een buurtkrantje op - twee of drie A4-tjes die we aan elkaar nietten. We vulden het blaadje met spannende verhalen, brachten nieuwtjes uit de omgeving en plaatsten als extraatje een quiz: een omschrijving van iets of iemand uit de buurt. 'Raad maar eens wie of wat we bedoelen'. Met dat krantje - dat overigens heel onregelmatig verscheen - gingen we de deuren langs. Een exemplaar kostte vijftig cent. Met de opbrengst betaalden we de prijs die de mensen met de quiz konden winnen."

In haar jonge jaren was Lucie al ondernemend en had ze oorspronkelijke ideeën. Ze constateert dat ze uit een creatief milieu komt. Haar moeder is heel muzikaal. Haar vader is aannemer, daar is niets artistieks aan, zou je op het eerste gezicht zeggen, maar hij is op een bepaalde manier heel creatief, heel poëtisch. "Wanneer we sinterklaas vieren, heeft hij van ons allemaal de mooiste gedichten en de meest originele surprises gemaakt." Lucie beschouwt zichzelf als een combinatie van haar beide ouders.

De PABO

Op de middelbare school deed ze niet altijd haar best - met als gevolg dat ze in de derde of vierde klas van het VWO moest overstappen naar de HAVO. Dat had gevolgen voor haar studiekeuze. "Ik wilde architect

worden. Maar hiervoor was een VWO-diploma vereist - tenminste dat dacht ik. Destijds heb ik me daar niet verder in verdiept. Nu realiseer ik me dat ik ook voor de studie bouwkundig tekenaar had kunnen kiezen. Dat vak had me ook wel gelegen. Maar toen dacht ik daar niet verder over na. Ik besloot juf te worden. Dat speelde al van jongs af aan door mijn hoofd: ik word later juf! Dus ging ik naar de PABO. Maar dat was geen goede keuze. In die tijd zat ik niet lekker in mijn vel. Ik was nog bezig mezelf te ontdekken. Daardoor kon ik me niet goed concentreren en kreeg last van migraine. Ik was druk bezig met volwassen worden, wat niet gemakkelijk ging. Na gesprekken met een psycholoog, viel de diagnose ADHD, maar ik denk eerder dat ik hooggevoelig ben. Door dat te ontdekken, vielen er veel dingen vielen op zijn plek. Ik was niet dom, zoals ik soms dacht."

Het eindexamenproject

Na vierenhalf jaar stopte Lucie met de PABO en begon ze aan het conservatorium voor popmuziek in Enschede met de studie songwriting. Dat was geen onverwachte overstap. Ze was al een tijdlang bezig met het schrijven van liedjes. Het eerste liedje was spontaan ontstaan, toen haar verkering op de klippen liep. "De emotie moest eruit. In no time heb ik het nummer geschreven - tekst en muziek. Het ging vanzelf. En ik dacht na afloop - dit wil ik vaker doen!" Ook had ze in haar PABO-tijd contact opgenomen met de Groninger Songwriter Circle - een netwerkorganisatie voor liedjesschrijvers. In dezelfde tijd trad ze op feestjes en bij open dagen van de PABO op als zangeres bij een coverband. Daarbij ontdekte ze hoe belangrijk schrijven en muziek maken voor haar was. De studie in Enschede sloot daar perfect op aan. Maar er was een keerzijde. In Enschede kwam ze er ook achter dat het muziekwereldje haar niet echt lag en dat ze onvoldoende plezier beleefde aan haar optredens. Haar andere talent drong zich nu op. Schilderen. Ze had al in opdracht portretten, landschappen en dieren geschilderd, opmerkelijk, want

ze heeft hiervoor geen opleiding gevolgd. Lucie heeft haar schilder talent zelf ontwikkeld. "Met hulp van mijn zusje die de kunstacademie heeft afgerond. Zij heeft me een heleboel praktische tips gegeven. En op de middelbare school had ik bij het vak handvaardigheid al het een en ander geleerd over verschillende soorten verf en verschillende soorten penselen." Beide talenten kwamen tot uiting bij haar eindexamenproject. Een heel bijzonder project. "Ik heb bij zeven van mijn liedjes schilderijen gemaakt - de schilderijen illustreerden als het ware de tekst en de muziek. Op de tentoonstelling waar het werk kwam te hangen bevond zich naast ieder schilderij een QR-code. Bezoekers deden bij binnenkomst oordopjes in en kregen, als ze die QR-code scanden, het bijbehorende liedje te horen. Heel leuk. Ik heb er veel plezier aan beleefd."

Soulmates

Anderhalf jaar geleden vond er in het leven van Lucie een drama plaats. Haar jongste broer, Joram, maakte een einde aan zijn leven.

"Hij had last van stemmen in zijn hoofd. Stemmen die hem bevelen om allerlei erge dingen te doen, ook naar andere mensen toe. Dat wilde hij niet, hij verzette zich ertegen. Door suicide te plegen heeft hij zichzelf en de mensen om hem heen in bescherming genomen. Ik ben de oudste van vijf kinderen, hij is de jongste. We schelen negen jaar. Maar we zijn soulmates - nog altijd. Twee handen op één buik. Onze ouders hadden het erg druk met het aannemersbedrijf. Toen Joram klein was, heb ik daarom vaak opgepast. Ik heb hem heel wat keren een schone luier omgedaan. Samen met mijn vader heb ik hem leren fietsen. Hierdoor waren Joram en ik heel close. Hij is achttien jaar geworden. Hij heeft nog gestemd, voor het eerst in zijn leven mocht hij stemmen, dat vond hij heel leuk."

"Zijn overlijden was voor ons allemaal een harde klap. Natuurlijk heb ik veel gehuild, maar eigenlijk heb ik er ook vanaf moment één vrede mee gehad. Ik

denk dat ik het begreep. En, met de liefde die we van de mensen in onze omgeving mochten ontvangen, heb ik die tijd niet als heel zwaar ervaren. Nog altijd voel ik me sterk met Joram verbonden. In fysieke vorm is hij er niet meer, maar verder is hij voor mij nog helemaal aanwezig. En ik heb een liedje over hem geschreven."

Lucie zingt het voor, waarbij de regel opvalt die steeds in het refrein terugkomt. 'Ik kan niet wachten tot de dag waarop ik jou weer vind'.

Activiteiten in de wijk

"Hoewel die tijd niet heel zwaar voor me was, heeft het overlijden van Joram wel een gat geslagen. Een jaar geleden waren alle passies uitgedoofd. Niets vond ik nog leuk. Maar nu gaat het een stuk beter. Ik heb het afgelopen jaar veel over mezelf ontdekt. En ik ondernem nieuwe dingen, hier in de wijk. Behalve de activiteiten die ik 'bij Van Houten' doe, ben ik ook

bezig voor Duurzaam Oosterpark - een organisatie die ik heel cool vind. Zo heb ik drie boomtuin-tjes geadopteerd. Ik houd het stukje grond rond deze bomen bij. Ook ben ik bezig de stekjeskast te beschilderen met vrolijke bloemetjes. En ik heb dus het Zweefvuillied geschreven en gezongen bij de opening van het Zwerfvuilmuseum. Verder lijkt het me leuk een kunstworkshop te geven. En ik houd me bezig met spiritualiteit. Misschien wil in de wijk nog eens een spiritueel centrum starten. Tot slot beleef ik ook veel plezier aan het geven van zanglessen. Ik leer de deelnemers zangtechnieken, ik laat hen iets voorzingen, en geef daarbij praktische tips. Maar dat is niet het enige. Ik hoor als iemand in zijn stem een blokkade heeft - bijvoorbeeld bij het hart of bij het middenrif. Dan doen we oefeningen om het lichaam te openen en de stem overal naar toe te laten stromen. Wanneer dat lukt, geeft dat me heel veel voldoening."

Lucie Dekker speelt het 'Zweefvuillied'.

Foto: Frans Geubel

GEDICHT Kerst 2022

En zo vieren we weer kerst!
Net als vorig jaar.
De redenen om het te vieren,
verschillen nogal van elkaar!
Gert Jan viert de geboorte
van het Christuskind.
Terwijl Marieke 'samenzijn'
het belangrijkste vindt.
Een echte, witte kerst,
zou 't allermooiste zijn.
Maar ach, hier in ons landje
is die kans maar klein.
Ook de omstandigheden
zijn belangrijk, dan.
bijvoorbeeld, of je financieel
alles behappen kan.
De tijden zijn veranderd.
Dat weten we allemaal.
Armoe, opstand, het klimaat,
ook hier, op grote schaal.
En dan gaan je gedachten
ook naar al die mensen,
die gebukt onder een oorlog,
elkander vrede wensen.
Laten wij hier dus genieten,
van alles, wat er nog wel kan.
Want, dat is best nog veel.
Maak er dus iets van!

Maria Riksten-Brouwer

Vijf jaar Vrouwenopvang in de Oosterparkwijk

Door Frans Geubel

Vijf jaar geleden verhuisde de Vrouwenopvang van het Martinikerkhof naar de nieuwbouw in de Piet Fransenlaan.

De geschiedenis van de Vrouwenopvang gaat heel lang terug, naar het jaar 1847 zelfs, wanneer er een Toevluchtsoord wordt gevestigd in de St. Jansstraat. Het heet "Gesticht voor Pleegzusters en Toevluchtsoord voor verwaarloosden", wat in 1859 wordt vervangen door "Gesticht voor Pleegzusters en Toevluchtsoord voor meisjes." In 1912 verhuist het Toevluchtsoord naar Martinikerkhof 11. Het heeft als doelstelling het verplegen van zieken én het opvangen van verwaarloosde en minderjarige meisjes. Later, vanaf ongeveer de jaren vijftig, verdwijnt deze opvang naar de achtergrond en wordt de focus verlegd naar moeder-en-kind-opvang. In 1956 wordt de afdeling voor ongehuwde - en aanstaande - moeders geopend. Hun kinderen worden veelal in de kraamkliniek Huize Tavernier en later in het Academisch Ziekenhuis geboren. Moeders die hun kind willen afstaan, hebben te maken met een wettelijk verplichte bedenktijd. In deze periode wordt het kind zolang op 'neutraal terrein' verzorgd. Ook bij het Toevluchtsoord is een afdeling voor dergelijke afstandsbaby's.

In 1973 verbreedt het Toevluchtsoord haar doelgroep. Het taboe rondom ongehuwd moederschap is langzamerhand afgenomen - er zijn zelfs 'bommoeders' - en opvang voor deze vrouwen is steeds minder vaak nodig. De groep moeders in acute noodsituaties is echter gegroeid. Dit zijn de vrouwen die te maken hebben met (de dreiging van) mishandeling in de huiselijke situatie. Deze vrouwen kunnen vanaf dan ook in het Toevluchtsoord terecht en vanaf de jaren tachtig richt het Toevluchtsoord zich exclusief op de opvang van deze vrouwen. In de volksmond wordt het vaak 'Blijf van mijn lijf huis' genoemd. De officiële naam is nu Vrouwenopvang.

Bij de verhuizing naar de Oosterparkwijk heette het pand nog Het Kopland, maar sinds 2021 heet het Wender. Het staat voor draaien, keren, wenden. En het staat symbool voor vrouwen die op een keerpunt in hun leven staan. Het huidige motto is kort en krachtig: "De vrouwenopvang is er voor vrouwen en hun kinderen voor wie het thuis niet meer veilig is."

Op de uitnodiging om op 24 november het 5-jarig bestaan van de Vrouwenopvang te vieren stond: U kunt kennismaken met de makers en gebruikers van het pand en ons mooie pand bekijken.

Maar het hele pand bekijken kan natuurlijk niet! Op de begane grond bevinden zich kantoorruimtes en enkele zaaltjes en een kantine. Op de eerste verdieping de crisisopvang met 16 appartementen. Vrouwen en kinderen kunnen na de crisisopvang doorstromen naar een van de 22 appartementen op de tweede en derde verdieping. Deze appartementen hebben een aparte ingang met adressen en brievenbussen. Sinds vorig jaar zijn huisdieren ook welkom.

Om aan te geven dat je niet makkelijk het gebouw binnenkomt denk ik terug aan die zondagochtend enkele jaren geleden toen ik met verbijstering naar de glazen voordeur keek, waar iemand zich met een zware moker toegang had willen verschaffen. Dat was 'm niet gelukt, wel een drietal cirkelvormige beschadigingen. Gewapend of wellicht kogelvrij glas dus!

Ik had Manager Vrouwenopvang Paulien Sissingh bij een bijeenkomst ontmoet; we raakten aan de praat en ze vroeg me om bij het voorbereidende team voor de open ochtend op 24 november aan te schuiven, als een soort verbinding met de wijk. Deze verbinding is er nauwelijks, en dat is logisch met zo'n zwaar-beveiligd gebouw!

Ik denk dat de meeste Oosterparkers het als een gewoon wooncomplex zien, en niet weten wat het in werkelijkheid is.

Wender: Hoek Piet Fransenlaan - Zaagmuldersweg.

Voor de ontoegankelijkheid van het pand benaderde ik een bevriende filmer, en samen maakten we een filmpje waarbij de camera het pand binnengaat en vervolgens alle ruimtes, verdiepingen en dergelijke laat zien. Van een bewoonster in de crisisopvang mochten we haar appartement filmen.

Dit filmpje draaide op die open ochtend continu in een apart zaaltje.

Voor de uitnodigingen selecteerde ik zo'n 70 mailadressen, waarin ik naar eer en geweten een goede afspiegeling van de wijk zag. De uitnodigingen werden vervolgens blind verstuurd. Dat leidde op die ochtend enkele keren tot een grappig: "Ha Frans, jij ook hier?"

Mijn foto van het pand, die de uitnodiging sierde, was geprint op de mini tompoesjes, die werden geserveerd.

Het ontwerp van het pand was destijds ontstaan in nauwe samenwerking tussen Nijestee, de architecten Emiel Noordhuis en Olaf Janson, de interieurarchitect Co Wolfs en medewerkers van de opvang. Alle ervaringen uit de jaren van Martinikerkhof 11 en alle wensen voor de toekomst werden gedeeld met de architecten.

"Hoe ontwerp je een gebouw met een gesloten programma, waar het gevoel van veiligheid en geborgenheid samengaat met een open en uitnodigende uitstraling van een woongebouw?"

"Hoe organiseer je een optimale zonering en routing voor de verschillende gebruikers met het oog op een helder en veilig gebruik van het gebouw?"

"Hoe creëren we een efficiënte inrichting én ruimtelijke kwaliteit voor de hoofdentree, kindhulp, crisisunits en appartementen in het gebouw?"

Dit leidde toen tot een ingewikkelde puzzel om tot een goed en functioneel ontwerp te komen.

In de vorm van een panelgesprek, waarbij het publiek ook vragen kon stellen, stond deze ochtend de hamvraag centraal: in hoeverre was men erin geslaagd om deze doelstellingen te verwezenlijken? Hoe bevalt het pand in de praktijk?

Paulien Sissingh deed het openingswoord, waarna gespreksleider Albert Kuiperij alles in goede banen leidde. Aanwezig waren architecten Emiel Noordhuis en Olaf Janson, binnenhuisarchitect Co Wolfs, ex-bewoonster Lolkje Boersma en Joke van Delden en Victor Weisenbach van Nijestee.

De vragen en antwoorden waren zeer boeiend en ook heel leerzaam! Sommige dingen pakten toch iets anders uit; bij de appartementen bijvoorbeeld kon de vrijheid ook een gevaar vormen, maar in grote lijnen voldeed het bij iedereen aan de verwachtingen. Lolkje, die héél positief was over haar verblijf, beantwoordde de soms best wel persoonlijke vragen openhartig, en maakte voor mij deze ochtend heel waardevol, want het pand was toch uiteindelijk voor haar en alle andere vrouwen ontworpen!

LEESKAMER

Wat is kattenkwaad?

Ingezonden bericht

"Weten jullie wat kattenkwaad is?", vroeg Roos aan de kinderen. Hier werd spontaan op gereageerd. Deze kinderen tussen de 4 en 8 jaar hadden geen idee wat dat is! We bevinden ons in een lokaal in het nieuwbouw gedeelte van Bij Van houten. Jilles leest een achttal kinderen voor uit 'Beertje Paddington in de tuin' - hij laat zich assisteren door Roos. Beertje Paddington zou eens kattenkwaad uit kunnen halen, zegt hij. Een mooi moment om kattenkwaad bespreekbaar te maken. Dit was de eerste van drie voorleessessies welke op initiatief van wijkbib 'De Leeskamer' in samenwerking met de Speeltuinenvereniging Oosterpark (SVO) worden georganiseerd. De tweede keer heeft Carla - geassisteerd door Jan - winterverhalen voorgelezen uit 'Jip en Janneke' en uit 'Lekker weertje koekepeertje'. Op woensdagmiddag 14 december (14.30 uur) zal Anneke - onze Leeskamervrijwilligster uit Kantens - de voorleesronde afsluiten. Conclusie: een geweldig leuke activiteit in de wijk die door de toehoorders erg gewaardeerd

Openingstijden wijkbib 'De Leeskamer'

Met ingang van 1 januari 2023 worden de openingstijden van de wijkbib 'De Leeskamer' - in het wijkcentrum Bij Van Houten - aangepast.

De tijden worden: maandag van 14.00 tot 16.00 uur, donderdag van 14.00 tot 16.00 uur en zaterdag van 11.00 tot 13.00 uur.

Paulien Sissingh, Manager Vrouwenopvang Groningen

ENERGIE- EN BESPAARTIPS

Wat is er zoal in de wijk?

Warme huiskamers in de wijk

Staat de kachel thuis op een laag pitje maar wilt u toch wat warmte? In de wijk zijn er op meerdere plekken warme huiskamers geopend. Wij hebben daar voor u een overzicht van gemaakt:

Wijkcentrum bij Van Houten:

Activiteiten en warme maaltijd(soep) tegen een kleine vergoeding. Maandag 09.00 - 17.00 uur. Dinsdag t/m vrijdag 9.00 - 21.00 uur. Zaterdag 10.00 - 13.00 uur. // Oliemuldersweg 47a

Bij Bosshardt:

Gratis koffie/thee, maaltijd tegen een kleine vergoeding, activiteiten en gezelligheid. Maandag t/m vrijdag 10.00 - 15.00 uur en donderdagavond 18.30 - 21.00 uur // Irislaan 2

Stadsrestaurant Het Oude Politiebureau:

Koffie ochtend, maandag en woensdag 10.00 - 12.00 uur tegen buurt tarief (€1.00/€1.20) // Zaagmuldersweg 3

Leger Des Heils:

Tosti, soep en meer. Gratis koffie/thee. Dinsdag t/m donderdag 12.00 - 16.00 uur // Dirk Huizingastraat 17

De Energiekraam

Radiatorfolie, tochtstrips, Ledlampen, waterbesparende douchekoppen, energieregelingen, energietegemoetkomingen... Weet u niet meer waar u wat moet zoeken? De energiekraam heeft het allemaal voor u verzameld op een fysieke plek in de wijk. Één punt met (bijna) alle informatie rondom uw energie of energierekening.

Wijkcentrum bij Van Houten, Maandag 09.00 - 17.00 uur. Dinsdag t/m vrijdag 9.00 - 21.00 uur. Zaterdag 10.00 - 13.00 uur // Oliemuldersweg 47a

Raam voor Raam

Binnenkort gaan we van start met de actie Raam voor Raam. De actie Raam voor Raam is opgezet om een helpende hand te bieden bij het besparen van energie. Met de actie Raam voor Raam maken wij voorzeraam zodat u er lekker warmpjes bij kan zitten. Een voorzeraam is een extra raam dat voor een bestaand raam wordt geplaatst. Op deze manier ontstaat er een extra isolatielaag en verliest u minder warmte via het raam. We starten in de Hortensialaan en zullen daarna zoveel mogelijk straten in de Oosterparkwijk een brief sturen zodat ook u zich kunt aanmelden voor deze actie.

Geldzaken

Heeft u vragen over toeslagen of heeft u andere financiële vragen? Dan kunt u terecht bij GeldWIJS of WIJS.

GeldWIJS is iedere maandag- en woensdagmiddag geopend van 13.30 - 16.30 uur. Wij Oosterparkwijk, Heesterpoort 1. U kunt bij GeldWIJS terecht op afspraak op donderdag tussen 18.00 - 20.00 uur in Het Floreshuis, Floresplein 19.

WIJS is een samenwerking met studenten die zich op allerlei vlakken inzetten voor en met bewoners. WIJS staat iedere dinsdag 10.00 - 16.00 uur voor u klaar in wijkcentrum bij Van Houten. U kunt ze vinden op de begane grond in het oude monumentale pand aan het einde van de gang. Of bezoek het financieel spreekuur op donderdag tussen 10.00 en 13.00 uur in Het Floreshuis, Floresplein 19.

Samen maken we de wijk

Tips van je burens

Het delen van tips en tricks is altijd welkom! Zo helpen we elkaar de kou door. Wist je...

"Dat je een ei kunt koken in een waterkoker en dit bespaart? Kook eerst het water en laat dan het ei zo'n 30 minuten (naar wens) rusten in de waterkoker."

"Dat het gebruik van schakelaars en tijdschakelaars sluijverbruik tegengaat en besparend is?"

"Dat gordijnen goed isoleren, maar het van belang is dat deze niet voor de radiator hangen zodat de warmte optimaal kan verspreiden?"

"Dat je de cv ketel op 60 graden kunt zetten en dit het nodige aan energieverbruik scheelt? www.zethemop60.nl"

"Dat je de thermostaat 2 uur voordat je naar bed gaat omlaag kunt draaien?"

"Dat het dragen van natuurlijke producten (katoen/wol) het lichaam warmer houdt en ook nog eens beter is voor het milieu?"

"Dat het zuiniger is om het pan formaat aan te passen aan de grootte van de kookpit?"

"Dat koken voor meerdere dagen efficiënter is?"

"Dat hoe meer mensen er in een ruimte zijn, hoe meer de ruimte opwarmt?"

"Dat kaarsen kleine ruimtes ook goed kunnen verwarmen?"

Bewonerscafé

Iedere eerste donderdag van de maand kunt u samen met andere bewoners van de Oosterparkwijk koken, eten en even goed aan de klets. Want samen weten we meer dan één. Wat leeft er bij jou? Hoe doe jij dat? Of heeft u praktische tips en wie heeft er een goed idee? We komen samen om grote en kleine dingen te delen. // WIJ Oosterparkwijk, Heesterpoort 1.

Er is plek voor maximaal 30 personen. Geef u tijdig op door een berichtje te sturen naar Chris Guikema 06 55 47 08 16

15.30 - 18.00 uur samen koken

18.00 - 18.30 uur samen eten (iedereen is welkom)

19.00 - 21.00 uur tips, ideeën en wat er op tafel komt

Repaircafé voor bewoners, door bewoners

Weggoeien? Mooi niet! 17 december en 28 januari is er de vierde en vijfde editie van het repaircafé Oosterparkwijk in het nieuwe wijkcentrum bij Van Houten. Kleding, meubilair, elektrische apparatuur, het is allemaal welkom. Wilt u repareren of dit leren? Neem dan contact op met Lub Snijder: lub.snijder@wij.groningen.nl // 06 554 650 99

Fietsreparatie

Bandje lek? Is je lamp kapot? Rinkelt de bel niet meer? Zit jij op de basisschool en kan jouw fiets een opknappbeurt(je) gebruiken? Kom dan naar het JOP op dinsdag -of vrijdagmiddag voor een mini apk keuring. Hamid en Ineke zorgen ervoor dat jij weer veilig de weg op kan en daar hoeft je niets voor te betalen. Elke eerste woensdag van de maand.

JOP Klapprooslaan 304a

ENERGIE- EN BESPAARTIPS

Voor en door elkaar

Wist u dat er op wel liefst 12 plekken in de wijk voorzieningen zijn waar wat te delen, te brengen, halen of te ruilen is? Organisaties EN bewoners zetten zich in voor hun burens. Geweldig toch? Hieronder een overzicht daarvan.

1. Weggeefkast

Leger des Heils, Dirk Huizingastraat 17 op de hoek van de prof. Wiersmastraat - buiten onder het afdakje

2. Minibieb, boeken & peuter -en kind boeken

Wender, Piet Franselaan 1 - aan de voorkant in de tuin

3. Voedselkast en menstruatie uitgiftepunt

Oliemuldersweg 170 - aan de buitengevel

4. Weggeefkast

Oliemuldersweg 126 - buiten onder de trap

5. Boekenkastje

Paradijsvogeltuin - Buiten op het terrein

6. Weggeefkast en menstruatie uitgiftepunt

Wijkcentrum bij Van Houten, Oliemuldersweg 47a - inpandig in de gang

7. Weggeefkast

WIJ Oosterparkwijk, Heesterpoort 1 - inpandig naast ingang/uitgang naar de binnenplaats

8. Weggeefkast, van baby tot kleuter

GGD Consultatiebureau, Heesterpoort 1 - inpandig in de gang

9. Boekenkastje.

Betonbos, Eemskanaal 28-5 - Buiten op het terrein

10. Weggeefkast en menstruatie uitgiftepunt

Ik Trakteer, Resedastraat 2 - inpandig

11. Kookboekenbib en menstruatie uitgiftepunt

Stadsrestaurant Het Oude Politiebureau, Zaagmuldersweg 3 - inpandig, in de hal.

12. Stekjeskast

Wijkcentrum bij Van Houten, Oliemuldersweg 47 - Buiten maar binnen de hekken. *wordt in het voorjaar geplaatst.

De Gemeente komt je tegemoet

Energietasjes

In de maand december zijn er verschillende acties in de wijk waar energietasjes aan bewoners worden uitgereikt. U kunt deze tasjes zelf samenstellen zodat u materiaal krijgt die u daadwerkelijk goed kunt gebruiken. 20 december wordt er een actie georganiseerd samen met woningcorporaties. 22 en 23 december worden aan 1500 huishoudens in de wijk een energie tasje aangeboden in samenwerking met organisaties in de wijk. Tijdens deze acties zal er ook een klusteam gereed staan om u te helpen met het installeren van de materialen mocht dat nodig zijn. Helaas is het logistiek niet haalbaar om iedereen uit te nodigen. Komt u in aanmerking dan ontvangt u een brief over deze actie.

Gemeentelijke maatregelen:

- Eenmalig energietoeslag van 600 euro voor inwoners die tussen de 120% en 140% van de bijstandsnorm leven. Deze groep valt net buiten de energietoeslag van 1.500, maar heeft ook moeite door de stijgende prijzen om rond te komen. Ze kunnen nu ook een energietoeslag aanvragen. Het bedrag voor deze groep is 600 euro.
- Kindpas van 50 euro per kind voor inwoners met een Stadspas. Voor deze bon kunnen ze kleding of speelgoed kopen voor hun kind in de dure decembermaand. De bon (één per kind tot 18 jaar) ligt rond half december, net voor de kerstdagen, op hun deurmat.
- Uitstroompremie - mensen die vanuit de bijstand uitstromen naar werk kregen deze premie pas na drie jaar in de bijstand. De premie krijgen ze nu na een half jaar in de bijstand.
- Bijzondere bijstand energiekosten. Studenten komen niet in aanmerking voor energietoeslag. Daarom maken we het aanvragen van de bijzondere bijstand, binnen de wettelijke kaders, zo eenvoudig en laagdrempelig mogelijk. Door zo weinig mogelijk voorwaarden te stellen aan de toekenning van de bijzondere bijstand (energiekosten). Géén vermogenstoets (het spaargeld en andere eigendommen tellen niet mee én ze hoeven geen eigen energiecontract te laten zien. Ook voor niet-studenten is de vermogenstoets voor de bijzondere bijstand energiekosten eruit gehaald. Mensen hebben daarmee eerder recht op deze vorm van bijstand.
www.gemeente.groningen.nl/hulppakket

Meld u aan voor de cadeaubon

De gemeente Groningen helpt inwoners met een gratis cadeaubon t.w.v. € 50. Deze bonnen zijn in te wisselen voor energiebesparende producten zoals led lampen, radiatorfolie en tochtstrips.
www.regionaalenergieloket.nl/groningen

Kijk ook op: <https://mijnoosterparkwijk.nl/agenda/altijd-een-warm-hart/>

Met dank aan alle betrokken organisaties: bij Van Houten, Bij Bosshardt, Leger des Heils, Gemeente Groningen, WIJ Groningen, Bewonersorganisatie Oosterpark, Stadsrestaurant HOP, JOP, Stichting Ik Trakteer, Duurzaam Oosterpark, Nijestee en De Huismeesters.

Energiecoach Som

Door Kathleen Tan

We spreken met de energiecoach van de Oosterparkwijk, Som. Hij is van beroep beeldend kunstenaar en woont zelf in de Oosterparkwijk. Om alle eigenaren, bewoners en huurders van de wijk een kijkje te geven in wat je meemaakt als je de energiecoach aanvraagt, interviewen we Som over wat hij doet en hoe het allemaal in zijn werk gaat.

Wat doet een energiecoach?

De energiecoach is een vrijwilliger die bewoners bezoekt, nadat die een aanvraag voor de coach hebben gedaan. Tegenwoordig gaat dat online via [Duurzaam Groningen duurzaamgroningen.nl/huis/energieadvies](http://DuurzaamGroningen.nl/huis/energieadvies). Een bewoner kan een huurder zijn, maar net zo goed een eigenaar, of een gezinslid die het allemaal uitgezocht wil hebben.

Op de website laat de aanvrager gegevens achter. Via de telefoon wordt er dan een afspraak gemaakt voor een huisbezoek. Waar dat gesprek over gaat, hangt af van wat bewoner wil. Het kan heel specifiek zijn: het aanbrengen van radiatorfolie, bijvoorbeeld. Maar het kan ook algemeen advies zijn om het huis zuiniger te maken.

Vanwege de hoge energieprijzen zijn veel mensen zelf al bezig met hun energieverbruik. Dat is een mooie aanleiding voor het gesprek. Het gaat natuurlijk over het huis, waarvan de bewoners vaak zelf al denken dat het beter kan; denk aan tocht of kieren, maar ook aan andere dingen, zoals de energierekening. Van te voren weet Som niet precies hoe het gesprek zal lopen, maar door dat gesprek aan te gaan komen alle dingen langs.

Per adres kan je overigens een voucher van €50 aanvragen, voor het aanschaffen van materiaal voor het nemen van energiebesparende maatregelen, zoals de aanschaf van ledlampen of tochtstrips. Je mag zelf weten wat je ervoor aanschaft, als het maar onderdeel is van de besparende producten (ze weten bij de doe-het-zelf-zaak wat op dat lijstje staat en online weet de website wat je kunt kiezen). Dat kan nu ook al, je hoeft als bewoner niet te wachten op het gesprek met de energiecoach. Dit kan je doen via duurzaamgroningen.nl/acties.

Wie kan er van de energiecoach gebruikmaken?

Iedere bewoner van de gemeente Groningen kan een gratis gesprek met de energiecoach aanvragen. Als energiecoach van de Oosterparkwijk voert Som de huisbezoeken in de Oosterparkwijk uit. Het maakt niet uit of je huurder bent of eigenaar, maar soms is dit wel relevant voor het advies dat de energiecoach geeft. Huurders kunnen vaak ingrijpende maatregelen maar beperkt uitvoeren. Als eigenaar mag je vaak alles zelf bepalen, maar er kan ook een Vereniging van Eigenaren (VvE) boven zitten en dan kun je bijvoorbeeld niet zomaar zelf HR++ glas gaan plaatsen. Ook het lager instellen van de temperatuur van de ketel, wat soms een goed idee is, lukt natuurlijk alleen als de woning een eigen ketel heeft en geen blokverwarming waar meerdere huizen op één installatie zitten. Dat speelt allemaal mee en daar heeft de energiecoach goed kijk op.

Hoelang duurt het tussen aanvragen en het gesprek?

Som belt meteen door zodra de aanvraag bij hem terecht is gekomen, maar er zitten schijven tussen (Duurzaam Groningen, onder andere). Het kan allemaal binnen een week, maar dat lukt niet altijd als de aanvraag ergens even blijft hangen.

Hoe lang duurt een gesprek?

Sommige aanvragers zijn heel zakelijk, binnen een uur is alles dan besproken. Tussen 60 - 90 minuten is gemiddeld, maar twee uur komt ook voor. Er zit een mooi sociaal aspect aan, je ontmoet als energiecoach echt de mensen.

Hoe kunnen bewoners verder na het energiecoachadvies?

Mensen zijn vaak zelf al bezig en dan kan de coach helpen toch nog wat meer te doen. Je kan vaak zelf het advies van Som opvolgen, bijvoorbeeld door het plaatsen van tochtstrips, maar je kunt ook hulp bij de gemeente aanvragen voor de installatie van dit soort dingen. Ook kan het zijn dat er diepgaander advies nodig is, over uitgebreidere maatregelen, zoals spouwmuurisolatie. Het is in beide gevallen vooral belangrijk dat mensen zelf initiatief nemen.

Som merkt dat de meeste mensen graag advies krijgen,

maar dat niet iedereen daarna even gemakkelijk in actie komt. Soms wil iemand wel, maar kan niet; zoals een senior, of niet zo handige doe-het-zelver. Daar zou een klusbus voor in de wijk komen, maar volgens Som pakt de gemeente nu zulke dingen op. Inmiddels kom je als energiecoach ook mensen tegen die hikken tegen energiearmoede. Alleen een dikke trui en graadje lager (of twee) helpt maar een beetje. Doorverwijzen naar het WIJ-team of WIJS is soms de enige aanpak. Dat is wel lastig soms, want dan is er wel ongemak, maar ook schaamte of gene over de situatie. Dat kan dan verhinderen dat iemand in actie gaat komen. Dan heb je als energiecoach soms het gevoel dat je tekortschiet, want de energiecoach heeft zelf geen budget. De coach geeft alleen advies en dat heeft zijn beperkingen.

Wanneer heeft de energiecoach het het drukst?

Som reageert op de vraag van de mensen. Er is meestal extra vraag in de herfst en in de winter, omdat je het dan begint te voelen als de isolatie niet op orde is. In de zomer is er soms twee maanden geen enkele aanvraag. Redelijk kortgeleden is het systeem van aanvragen en opvolgen gewijzigd en dat levert een stuwmeertje aan aanvragen op, dus nu is het druk.

Napraten over omgaan met energie

We praten onderling nog na over omgaan met energie. Het lijkt vaak een discussie over geld, maar het is er ook een over comfort en natuurlijk een over milieu. Mag allemaal, en iedereen heeft dan een eigen verdeling in. De bewoners van hetzelfde huis zijn het vaak niet met elkaar eens. Het adviesgesprek wordt dan een discussie. Denk aan de diverse ruimten in het huis en aan kiezen wat warm moet en wat niet hoeft. Je kunt alle ruimtes apart instellen op temperatuur, bij het ontwerpen en kiezen van de cv, of zelfs bij het bouwen van het huis. Alleen de huiskamer warm, net als vroeger, dat zou wel mooi zijn. Maar dat vergt een mentaliteitsverandering die afwijkt van de luxe die we gewend zijn. Die luxe kost ons nu veel en gaat daarnaast ten koste van arme landen, want die kunnen de huidige hoge prijzen niet betalen. Een nieuw evenwicht is nodig, maar dan moeten wij in Nederland wat inleveren. Dat willen we niet zomaar en dat is goed te begrijpen. Teruggaan in comfort en luxe: dat gebeurt nu en we

Voorbeelden van de isolatiemaatregelen: een simpele voorziening om de tocht onder de deur tegen te gaan.

worden gedwongen door de hoge prijs. Wel goed eigenlijk, maar niet prettig. Som zegt: "Eerst komt bewustwording en daarna mogelijk een verandering. Mensen maken zelf die keus en hun keus is altijd goed, zolang ze maar bewust een keuze maken. Daar ga ik als energiecoach respectvol mee om, zonder te oordelen."

Heeft Som daarbij nog een boodschap voor de

Oosterparkers? Hij zegt: "We moeten onszelf toestaan om inconsequent te zijn. Het is vaak een beetje schipperen tussen wat we willen bereiken en waar we toe in staat zijn. Dat neemt tijd en vooral aandacht."

Som geeft jou graag die aandacht en je kunt hem op gesprek krijgen door de energiecoach van het Oosterpark aan te vragen via duurzaamgroningen.nl/huis/energieadvies.

OPROEP

Koor zoekt vrouw én pianist(e)

Ingezonden bericht

In het Oosterparkheem (Merelstraat 155, hoek Zaagmuldersweg) repeteert sinds een aantal jaren ons koor Vocalgroup The Evergreens.

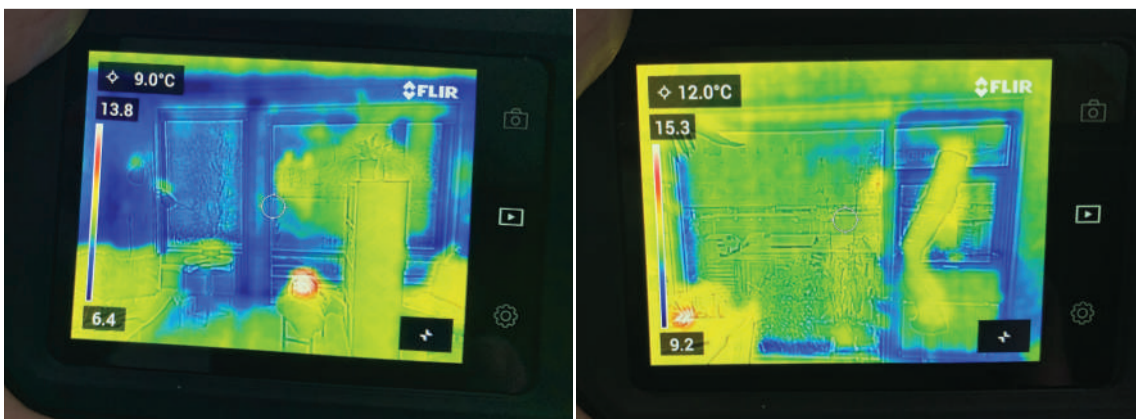
Wij zijn een groep van ongeveer 20 enthousiaste vrouwen, die houden van zingen en gezelligheid. Het zingen gebeurt meestal 3- of 4-stemmig en het repertoire bestaat – zoals de naam al doet vermoeden – uit evergreens, maar ook uit bijvoorbeeld gospels, musical melodieën en Nederlands repertoire, zoals van Boudewijn de Groot en Ramses Shaffy. En dat alles soms a capella en soms met pianobegeleiding.

Eerder heeft er een oproep in deze krant gestaan voor nieuwe leden en de uitnodiging om in september een keertje te komen kijken bij een repetitie. Daar zijn een paar mensen op afgekomen, maar hoe meer zielen, hoe meer vreugd, dus je bent nog steeds

welkom! Momenteel zijn we druk met de voorbereiding van 2 kerstconcerten, dus daar ligt nu even onze prioriteit. Maar als je ook van zingen houdt, dan hopen we van harte, dat je in januari een keertje een kijkje bij ons komt nemen. Wij repeteren elke woensdagavond vanaf 19.45 uur tot 22.00 uur en de eerste repetitie na de kerstvakantie is op 11 januari.

Verder zijn we ook op zoek naar een pianist(e). Dus kun je piano spelen en denk je een koor te kunnen begeleiden, dan willen we ook heel graag met je kennismaken. Dat moet je vooral leuk vinden, maar er staat ook een bescheiden vergoeding tegenover.

Om je bezoek aan te kondigen (niet verplicht) of voor vragen kun je bellen met onze voorzitter Henny Rozema (tel. 06-34214200).

Warmtescan van de ramen van de woonkamer aan voor- en achterkant. De kleuren geven aan waar warmte verloren gaat (blauw is koud).

De Blauwe Boerderij sluit per 1 januari 2023

Ingezonden bericht

Een eigenzinnige plek werd het, die Blauwe Boerderij, sinds ik negen jaren geleden deze onderneming ben gestart. Vele creatieve en inspirerende cursussen en bijeenkomsten hebben er plaats gevonden en vele mensen hebben gebruik gemaakt van de praktijkruimten. Naast culturele en kunstzinnige projecten was het, voor corona, zelfs een stembureau.

Het Atelierwinkeltje was op de woensdagmiddag een ontmoetingsplek met koffie, thee en huisgemaakte taart. De coronacrisis zette echter een streep door de komst van grote groepen, het was, zonder overheidssteun, een moeilijke periode. De energiecrisis staat vervolgens op de stoep, deze sterk stijgende energieprijzen voor 2023 kunnen niet opgebracht worden.

Voor mij een goed moment om eens na te gaan wat ik met De Blauwe Boerderij wil. Ik kwam tot de conclusie

dat ik 9 jaren met veel plezier heb kunnen realiseren wat ik wilde en dat het tijd is om andere dingen te gaan doen. Ik blijf schildercursussen geven, en exposeren, maar dan op andere locaties. Voor informatie over schildercursussen zal tot 15 januari 2023 de info@blauweboerderij.nl mail en www.blauweboerderij.nl website nog gebruikt worden. Wat Nijestee na de verduurzaming in 2023 met het pand gaat doen is nog niet bekend. De naam De Blauwe Boerderij zal van het pand verdwijnen om ruimte te maken voor nieuw ondernemerschap.

Ik kijk terug op een hele mooie tijd, en wil iedereen bedanken die daar een bijdrage aan heeft geleverd, maar met name Klazina Kuperus, Sylvia Bökkerink en Jacqueline Pieters.

Hartelijke groet,

Ineke Bakker

Crisisopvang langer open

Door Frans Geubel

De gemeente Groningen heeft besloten om de crisis-noodopvanglocatie aan het Damsterdiep 267 langer open te houden voor asielzoekers. Hier worden sinds juni zo'n 140 mensen opgevangen omdat het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) in Ter Apel overvol is. De opvang in het voormalige pand van het Leger des Heils zou eigenlijk per 1 december sluiten. De gemeente verwachtte dat het Rijk per 1 januari maatregelen zou hebben genomen, waardoor de opvang van asielzoekers van Ter Apel niet meer nodig zou zijn.

Maar niets blijkt minder waar en dus heeft de gemeente besloten om de opvanglocatie nog eens twee maanden open te houden, tot in ieder geval 1 februari.

Ondertussen blijkt dat de asielzoekers de Oosterparkwijk al aardig aan het ontdekken zijn. Door het fraaie nazomerweer gingen velen aan de wandel in onze parken. En bij de Bewonersorganisatie (BO), die het komende Lentefestival organiseert en hiervoor al flink aan het klussen is in de loods aan de Antillenstraat, hadden zich al vier asielzoekers aangemeld om mee te helpen!

WIJKAGENDA

Er gebeurt veel in de Oosterparkwijk! In de wijkagenda op mijnosterparkwijk.nl zie je wat er waar te doen is. Hieronder lees je alvast een aantal activiteiten.

ONS BELANG

Klaverjassen voor dames

Maandag: 13.45 - 16.45 uur

Aanmelden: binnenlopen en aanschuiven. *Verzaken, doormarsen, nel en boer. Voor deze dames zijn gezelligheid en inzicht in het spel even belangrijk. Bent u dame en wilt u eens kijken of het wat voor u is, loop dan gerust binnen om eens een kaartje te leggen.*

JOP

Club voor iedereen van 8 tot 15 jaar

Dinsdag 14.30 - 16.00 uur

Contact: Yvonne Mulders 06-554 656 32
Bij de dinsdagclub staan onderzoek en proefjes centraal. Laat de wetenschapper in jezelf los, leer van alles over scheikundige, technische en natuurkundige zaken. Moeilijk? Toch vooral ook leuk en spannend.

Fietsklus

Iedere eerste woensdag van de maand 14.30 - 16.30 uur

Juist in de donkere dagen is het belangrijk om op een veilige fiets rond te rijden. De mensen van Duurzaam Oosterpark helpen kosteloos kinderen in de basisschoolleeftijd bij het repareren van hun fiets.

SVO, LOCATIE BIJ VAN HOUTEN

Doe-club 4 t/m 8 jaar

Woensdag: 14.30 - 16.00 uur

Contact: Yvonne Mulders 06-554 656 32
Voor de doeners, kinderen die ervan houden om iets te maken met de blote handen.

HET OUDE POLITIEBUREAU

Inloop koffieochtenden

Maandag en woensdag: 10.00 - 11.30 uur
De gezellige bedieningsmedewerkers van HOP serveren u graag heerlijke koffie & thee voor u en uw buurtgenoten, tegen buurttarief (€1,00/€1,20)

Lunch & diner

Dinsdag t/m vrijdag 11.30 - 14.30 uur lunch
Verschillende lekkere lunches op de kaart zoals tosti's, uitsmijters en salades
Dinsdag t/m vrijdag 17.00 - 21.00 uur diner
Van een lekker sateetje met friet tot en met allerlei wereldse gerechten, voor ieder wat wils. Reserveren is zeer aan te raden.

OOSTERLICHT

Voetbal jeugd 12+

Elke vrijdag 19.30 - 21.00 uur in de gymzaal aan het Goudenregenplein.

Sport & spel tot 12 jaar

Elke zondag van 14.00 - 15.30 uur op het Johan Cruijffcourt (Pioenstraat 17).

BIJ VAN HOUTEN

Leen je boeken in de Leeskamer!

Openingstijden: Ma en do: 13.00 - 16.00 uur / Wo: 19.00 - 21.00 uur / Za: 10.00 - 13.00 uur. *Gratis 2 boeken per maand lenen. Grote keus, uit allerlei boeken voor jong en oud.*

Haak maar aan

Dinsdag: 10.00 - 12.00 uur
Tijdens de koffie breien, haken, of andere textiele vaardigheden oefenen en uitvoeren.

Kom! Soep!

Di, wo, do, vrij: 12.00 - 14.00 uur. €1,00. *Kom een lekker kopje soep eten of halen (dan een bakje meenemen).*

Werelddans

Vrijdag: 18.30 - 21.00 uur. Voor vrouwen en kinderen (10+)

Spelletjesavond

Elke eerste wo van de maand. 19.30 - 21.30 uur. *Gratis. Spelletjes aanwezig. Eigen spel meenemen kan ook!*

WIJS

Elke dinsdag 10.00 - 17.00 uur WIJS Steunpunt voor de wijk. *Voor juridische en financiële hulp en advies. Zie wijsgroningen.nl.*

Oosterparkwijk, altijd een warm hart!

Zoek je deze winter een warme plek, betaalbaar eten en/of gezelligheid? Kom bij ons werken, spelen, studeren, chillen, kletsen, huiswerk maken, lezen en eten.

Kijk op: mijnosterparkwijk.nl/
altijd-een-warm-hart/

LOCATIE ADRESSEN

bij Van Houten

Oliemuldersweg 47
9713 VA GRONINGEN
050 - 3171280
welkom@bijvanhouten.nl

JOP

Klaprooslaan 304 A
9713SZ Groningen
Tel: 050 - 3124624
06 - 463 272 54
jopbeheer@werkpro.nl

Ons Belang

Zaagmuldersweg 82c
9713 LM Groningen
050 - 3122937

Speeltuinenvereniging Oosterpark

Resedastraat 2A
9713 TN Groningen
050 - 2308831
svoosterpark@gmail.com

Het Oude Politiebureau

Zaagmuldersweg 3
9713 LB Groningen
050 - 2113684
hop@werkpro.nl

WWW.MIJNOOSTERPARKWIJK.NL

Voorstelling BITBYBIT op de Paradijsvogeltuin

Door Anita Bartstra

Vaak ben ik in de Paradijsvogeltuin. Wat een prachtige plek! Ik kan er volop mijn creativiteit kwijt, (met tuinen ontwerpen en aanleggen, kinderen lesgeven, posters tekenen, enz.) én het is ook nog eens gezellig. Van tijd tot tijd zijn er evenementen. Er was al eens een voorstelling van Santelli. Vorig jaar het winterfeest in december om het 1-jarig bestaan te vieren, midden in coronatijd toen nergens anders evenementen waren. Begin september was er de Drijf in toer met mooie muziek, een paar dagen later het Oogstfeest (zie de Wijkkrant van afgelopen september, waarin Frans Geubel een prachtig artikel over het feest schreef) en toen hoorde ik dat een van de voorstellingen van het Jonge Harten-festival - een theaterfestival - dit jaar op de Paradijsvogeltuin zou plaatsvinden. Een bewoner van de Oosterparkwijk bleek in de organisatie van het festival te zitten en had de Paradijsvogeltuin getipt als goede locatie. Het is ook een prima plek voor zo'n voorstelling en de bewoners zijn erg handig, wat goed van pas komt bij de inrichting voor het gebeuren. Op de klus- en tuiniersdag (elke eerste zaterdag van de maand) voorafgaand aan het festival werden er al voorbereidingen getroffen voor de voorstelling. Zo werd er een grote fietsparkeerplaats gecreëerd. Bij het centrale gebouw, het KASsteel, werd het palletpad vervangen door een echte 'oprit' van grond en grind, ook geschikt voor rolstoelers. Het KASsteel zelf werd groter gemaakt door een uitbouw te maken bij het keukengedeelte, bekrond met een gewelfd dakje met pannen. En de nooduitgang werd voorzien van een niet-parkerenbord met symbolen en toelichting in allerlei talen.

Een paar dagen voor het zover was kwam er een heuse wc-wagen op het terrein en werd er een prachtige circustent opgebouwd achter op het terrein. Veel hulp was opgetrommeld door de bewoners. Het was een en al bedrijvigheid, met de inrichting

van een bar in het KASsteel, de inkoop van de consumpties, het ophangen van lichtkabels langs het pad, op de fietsparkeerplaats en over het terrein tot aan de circustent. Drie keer werd de voorstelling BITBYBIT gehouden, op vrijdag- en zaterdagavond en zondagmiddag, 18 tot en met 20 november.

Het (Belgische) gezelschap bestaat uit vier mensen, eentje voor geluid, eentje voor het licht en de twee artiesten (die broers zijn), Simon en Vincent Bruyninckx, samen het Collectif Malunés. Hun roem was ze al vooruitgesnel want een van de bewoners had ze al eens zien optreden op een Frans theaterfestival, en was daar zeer van onder de indruk. Alle drie voorstellingen waren druk bezocht, waarvan twee helemaal uitverkocht (230 toeschouwers).

Als toeschouwer zat je relatief dicht op de performers en dat maakt dat het nog meer binnenkwam. Een klassieke circustechniek wordt gebruikt, waarbij een soort bal (zo leek het tenminste) in de mond wordt gedaan, waaraan zich een touw bevindt. De techniek heet Jaws of steel, en je moet haast wel stalen kaken hebben, want de broers sleepten elkaar op deze manier over het toneel, of eentje hing aan het touw dat de ander dus in zijn mond hield. Het was superspannend om te zien. In het begin waren de bewegingen klein en voorzichtig, naarmate de voorstelling verstreek werden de bewegingen steeds heftiger. Af en toe leken ze met elkaar in gevecht, of het leek alsof de een de ander mishandelt. Op een gegeven moment klom een van de broers in de nok van de tent, en de ander helemaal via de zijkant ook. Het leek wel of hij zuignapjes aan zijn voeten had! Vervolgens daagde de ene broer de andere uit, door steeds ondersteboven in de nok te hangen en zijn hoofd eruit te steken. Op dat moment werd ook voor het eerst gesproken: 'Vooruit, steek die hand nu toch uit, man!' Als ze elkaar dan bereiken hangt de een op de kop, met het touw uit zijn mond en de ander hangt daaraan! Echt spectaculair. Dan moet je elkaar wel helemaal vertrouwen. Het publiek leefde behoorlijk mee. Daarna kwamen ze weer naar beneden en werd het haast een soort dans, alleen een miniem stukje touw tussen de 'jaws' en later gebruiken ze hun armen

ook daarbij, ze slaan er een soort ritme mee op elkaars rug. Dat werkt op de een of ander manier bezwerend.

De tent was niet alleen mooi, hij was ook nog erg handig om op te bouwen. In de voorstelling werd hij ook heel goed benut, zoals hiervoor al te lezen was.

De broers vonden het verblijf op de Paradijsvogeltuin erg prettig, zoals te horen was aan het eind van de voorstelling. De verwarming van de tent, een soort heteluchtkanon, deed het niet op zaterdag, maar gelukkig repareerde Steven van de Paradijsvogeltuin deze weer. Ook op zaterdag bleek dat de leidingen van de wc's 's nachts waren bevroren, maar ook deze werden weer opgeknapt. Op de eerste dag kregen Steven en zijn vrouw Tisi - zelf ook niet onverdienstelijk als koorddansers zoals we hebben kunnen zien op het Oogstfeest - een warme maaltijd van het gezelschap. Alle speeldagen werd na afloop gezellig met elkaar gepraat. Op maandag reisde het hele gezelschap met al hun voertuigen weer af naar België.

Het Jonge Harten-festival heeft als een van de doelen verbinding maken door middel van theater en dat past precies bij de doelstellingen van de Paradijsvogeltuin. Met al deze evenementen groeit de Paradijsvogeltuin organisch en ze zijn nu een stichting geworden. Het is de bedoeling om in de toekomst meer theater-, muziek- en cultuurevenementen te ontvangen en zo meer verbinding te maken met de buurt. Het is te hopen dat de busbaanplannen over het terrein nog lang niet door zullen gaan. Afgelopen vrijdag stond er een hoopgevend bericht in die richting in het Dagblad van het Noorden. Maar of het nu voor langere of kortere tijd is, de verbinding groeit door!

Wil je ook in verbinding komen met de Paradijsvogeltuin? Mail naar post@paradijsvogeltuin.nl

Linksboven: De uitbouw.
Links: Bar in het KASsteel.
Boven: De tent.
Onder: Het niet-parkerenhek.

BITBYBIT in actie.

Foto: Kalimba Mendes

COLUMN

Mijn agenda leeggemaakt

Door Willem Bouman

De aanleiding was in één woord heftig.

Voor mij was dat het overlijden van een gezinslid.

Voor anderen kan dat een hele andere aanleiding zijn. Vul maar in.

Maar meestal gaan we door alsof de aanleiding er gewoon bij hoort, onderdeel van het leven. Nait soezen moar broezen. Kop der veur. Dat horen we vaak en zeggen het ook vaak tegen onszelf.

Maar ik ben er achter gekomen dat een heftige periode ook om een heftige actie vraagt, zodat je tijd en ruimte neemt om tot rust te komen de dingen te gaan overzien en te ontdekken wat echt belangrijk is.

Voor mij was dat drastisch mijn agenda leeggooien.

In april werd het me te gortig. Niks lukte, niks was leuk en van niks kreeg ik energie. Soms popt er dan een gedachte op die ik ga volgen.

De lege agenda stond voor mij symbool voor vrijheid, ruimte en de kans om nieuwe dingen te beginnen en te ontdekken. VOELEN is het woord. Wanneer ik aan een activiteit denk en ik word er onrustig van of merk dat de energie wegloupt. Hup, stop ermee en laat anderen dat maar gaan opknappen. Heerlijk dit gevoel. Zo kwam er langzamerhand, ook met behulp van rouwtherapie, weer ruimte en ook aandacht bij andere dingen. Schilderen, tekenen aandacht voor ouderen en weer meer tijd voor de dochter waar ik heel veel van hou. Ze woont in het zuiden. Dus heerlijk af en toe in de trein me lekker door het land laten rijden en dan samen gaan lunchen en shoppen. Daarna weer terug met de trein en in de avond moe, maar zeer voldaan, thuiskomen.

Daarnaast komt er ook weer ruimte om voor mijn kerkgemeenschap er wat meer te zijn.

Een aanrader is het: DIE LEGE AGENDA

WIJ OOSTERPARKWIJK
WIJ OOSTERPARKWIJK
 Heesterpoort 1
 9713 KX Groningen

 T 050 367 89 60
 E wijooosterparkwijk@WIJ.groningen.nl
 I wij.groningen.nl/oosterparkwijk

 Openingsdagen
 werkdagen tussen
 09.00-17.00 uur

OVERSTAPPEN ZORGVERZEKERING

Het is tot en met 31 december 2022 mogelijk om je huidige zorgverzekering op te zeggen. Daarna moet je voor 1 februari 2023 een nieuwe zorgverzekering afsluiten. Door over te stappen kun je behoorlijk besparen, maar kijk niet alleen naar de hoogte van de premie. Denk ook na over aanvullende verzekeringen en wat voor soort verzekering je hebt. Er zijn vier soorten polissen: de restitutiepolis, de naturapolis, de budgetpolis en de combinatiepolis. Het type verzekering bepaalt of je zelf je zorgverlener mag kiezen. Zorgverzekeringen vergelijken kan via verschillende websites en zijn via Google te vinden. Of vraag een familielid, vriend of kennis om mee te denken.

Bent u verzekerd via GarantVerzorgd van Menzis? Dan stopt dit volgend jaar per 01-01-2023. Je verzekering wordt automatisch omgezet naar een vergelijkbare verzekering bij Menzis. Wil je advies over welke verzekering het beste bij jou past? De Gemeente Groningen heeft hiervoor adviseurs beschikbaar. Wil je hiervan gebruikmaken? Bel dan 085-001072 voor het maken van een afspraak.

BOEKJE 'MOOI MEEGENOMEN'

Heeft u een laag inkomen? Maak dan gebruik van de extra's voor u en uw kinderen. U vindt ze in het boekje 'Mooi Meegenomen'. U kunt er veel geld mee besparen. Dat is toch mooi meegenomen?

Het boekje is verkrijgbaar en af te halen aan de Heesterpoort 1. Maar is ook digitaal te raadplegen op de website van de gemeente.

SUCCESSVERHAAL OVER WIJ EN DE VOEDSELBANK

In november nam WIJ afscheid van een bewoner, waar we ruim 5 jaar de Voedselbank aanvraag voor verzorgden. Zijn situatie is enorm verbeterd. Geen financiële achterstanden meer, spaargeld en geld genoeg om rond te komen. Hier doen WIJ en de Voedselbank het voor. Bewoner appt WIJ dat hij dankbaar is. Hij gaat de Voedselbank hetzelfde te mailen en hij wil vrijwilligerswerk gaan doen. Hoe mooi is dat?

Zou het kunnen dat meneer, nu er geen financiële zorgen meer zijn, ruimte ervaart om maatschappelijk actiever te worden? Het zou ons niet verbazen want de stress die gepaard gaat met geldzorgen wordt vaak onderschat.

VOEDSELBANKAANVRAAG?

Woont u in de Oosterparkwijk en wilt u meer informatie over een aanvraag bij de Voedselbank? Voor uzelf of voor een ander? Neem dan contact op met WIJ. U mag binnen komen lopen aan de Heesterpoort 1. U kunt ons mailen: wijooosterparkwijk@wij.groningen.nl U mag ons bellen op 050-3678960 of u mag mij bellen of een bericht sturen via Whatsapp op 06-55465638 Een hartelijke groet van Axel Kroeze.

GELDZORGEN

Maakt u zich zorgen over iemand, die het niet breed heeft en weet u niet wat mogelijkheden zijn? Of heeft u zelf geldzorgen? Neem dan contact op met WIJ. Of kom naar het financieel spreekuur van WIJ: GeldWIJs. Iedere maandag- en woensdagmiddag van 13.30 tot 16.30 uur. GeldWIJs heeft nu ook donderdagavonden spreekuur tussen 18.00 en 20.00 uur (op afspraak). Mailen en appen mag: geldwijs@wij.groningen.nl / 06-30797392

FINANCIËLE TIPS VAN OOSTERPARKERS OM OP GAS TE BESPAREN

- Ik ben alleen en doe in de wintermaanden mijn verwarming niet aan. Ik heb een elektrische deken op de bank gelegd. Die staat op de laatste stand en verbruikt daardoor amper stroom. Als ik er op zit heb ik het lekker warm.
- In je woning een elektrisch kacheltje aan doen in de ruimte waar je bent.
- Sinds kort heb ik een slow cooker. Nu kook ik op stroom i.p.v. op gas.
- Het zelfde geldt voor een Airfryer.
- Van veel bewoner horen we meer dat meer kleren aan doen en radiatorfolie achter de verwarming plakken helpt.

Repair Café

Zaterdag 26 november was er weer een Repair Café bij van Houten. Het was gezellig druk. Men was blij dat er naar hun oude apparaten gekeken werd waarbij een aantal apparaten weer gerepareerd konden worden. Er werd ook advies gegeven als een product bijvoorbeeld gerecycled kon worden. Het was mooi om te zien dat er weer nieuwe gezichten bij waren. Zo ook onder de reparateurs. Toch blijven we op zoek naar meer vrijwilligers. Het volgende Repair Café is op zaterdag 17 december bij van Houten. Van 13.00-16.00 uur. Kom langs en neem je defecte apparaat mee. U kunt ook altijd langskomen als u nieuwsgierig bent geworden!

Voor meer informatie: Lub Snijder 06-55465099 lub.snijder@wij.groningen.nl

UITGELICHT

Wat is de Oosterparkwijk toch een schitterende wijk. Zoveel mooie plekjes en verhalen. De vorige keer schreef ik over de straat met zijn prachtige Goudenregens. Nu staat de Duiventil centraal. De Duiventil? Ja, de Duiventil.

Waar?

Het is een klein en nauw zijstraatje van de Oliemuldersweg, die je makkelijk over het hoofd ziet. Ik werkte al een paar jaar in de wijk toen ik hem ontdekte. En dan ook nog, omdat een collega opbouwwerker mij erop wees. Ik kan me voorstellen dat veel wijkbewoners ook niet weten waar dit straatje ligt. Een interessant straatje is het zeker want je vindt er echte duiven. Ik mocht deze foto van de eigenaar een paar prachtige exemplaren in de wijkkrant zetten.

Weetjes

Een duiventil is een plek om duiven in te kweken. Het wordt ook wel duivenkot of duivenhok genoemd. Duiventorens zijn gemaakt van hout, steen of beiden.

Geschiedenis

Deze torens vindt u vooral bij oude gebouwen, zoals kastelen en borgen. U kunt in Drenthe een mooi exemplaar vinden bij havenzate Mensinga in Roden. Maar ook in de provincie Groningen hebben we ze. Ik noem die bij de borg Verhildersum. Een prachtig exemplaar uit de 17de eeuw. Vroeger was het recht om duiven te houden enkel voorbehouden aan de adel. Het woord Duif stamt af van het oud Nederlandse woord "Duve" Wat weer klinkt als het Groningse woord voor duif: "Doeve" En nu ik toch bezig ben...een til, is Gronings voor een vaste brug. Het woord betekent oorspronkelijk 'plank'. Ik stel me zo voor dat de duif land op de plank en zo zijn verblijf binnen wandelt. *Geschreven door: Axel Kroeze.*

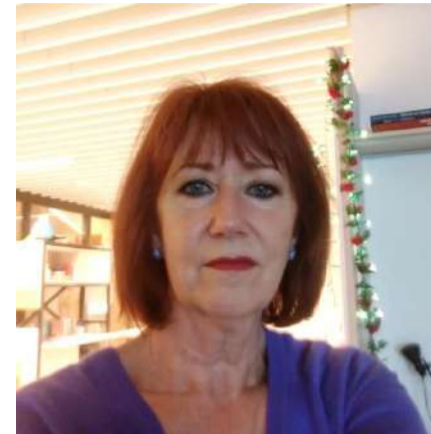
Het tweede bewonerscafé van dit jaar was zeer geslaagd! Er werd gezellig samen gekookt, heerlijk gegeten en er werden nuttige tips en adviezen uitgewisseld. Door met elkaar samen te zijn in de Heesterpoort kun u thuis de cv wat lager zetten!

Het volgende bewoners café is op **5 januari** (iedere eerste donderdag van de maand).

Ben je er dan ook bij? Geef je op bij Chris: 06 - 554 708 16

INGELIJST

Je bent actief in de Oosterparkwijk, waar houd je je mee bezig?

Nou... actief in de Oosterparkwijk... ik werk in de Oosterparkwijk... Ik geef met heel veel plezier les aan groep 4 op het IKC Borgman Oosterpark.

Naast dat les geven organiseer ik samen met andere mentoren en ouders in de wijk ons jaarlijkse schoolfeest.

Wat vind je het leukste aan je werk in de wijk?

Het leukste aan mijn werk zijn de kinderen! Kinderen zijn meestal eerlijk en vrolijk. Kinderen zijn in mijn ogen de leukste mensen. Ze leren veel en willen het allemaal graag goed doen.

Wat is de leukste ervaring die je in je werk hier hebt gehad?

Dat is lastig te beantwoorden...er komen steeds weer leuke ervaringen bij. Dan maar de meest recente. Vanmorgen mocht ik van één van de kinderen een rugzak open maken.

Daar zat een cadeautje voor mij in! Ingepakt in hartjespapier! Hij had voor mij in het weekend een prachtige kerstman geplakt. Wie kan er nou zeggen dat zijn/haar dag zo begonnen is?

Aan wie wil je deze pen graag doorgeven?

Ik heb het niet met haar overlegd, maar graag zou ik mijn pen doorgeven aan Eva, onze wijkagent.

GROFVUIL INZAMELACTIE

In de week van 28 november tm 2 december zijn containers met grof vuil ingezameld. Bewoners kwamen het brengen of konden een bakfiets gebruiken om zelf spullen te vervoeren. De wijk is er weer een stuk schoner van geworden en bewoners waren blij dat dit mogelijk werd gemaakt.

Sinterklaas

Woensdag 30 november was sint en pieten bij Van Houten. De kinderen hebben genoten.

Afgelopen 25 oktober vond er een, door WIJ Oosterparkwijk georganiseerde, zinvolle avond plaats met bewoners en netwerkpartners. Voor een ieder was er zelfgemaakte soep met brood. De resultaten van alle gesprekken werden door het WIJ-team gepresenteerd, er werd verder over doorgesproken en gericht gekeken naar wat men (alvast) kan oppakken en zich aan wil verbinden. Naar aanleiding van de resultaten en besproken ideeën wordt er een plan gemaakt. Met dit plan gaan we de komende tijd aan de slag om de wijk nog mooier te maken.

Voor meer informatie neem dan contact op met Chris Guikema: chris.guikema@wij.groningen.nl of Nathalie van de Garde: nathalie.van.de.garde@wij.groningen.nl

Kennis maken met de Oosterparkwijk

Ben je nieuw in de wijk? Of zou je gewoon eens willen weten waar bijzondere plekken zijn en bijgepraat willen worden hoe je de weg vindt in de wijk? Geef het door aan Jeroen, Lub of Chris. En we plannen iets in met je! We plannen ook graag een wandeling in met je. Je kunt ook alvast een kijkje nemen op www.mijnoosterparkwijk.nl
 Jeroen: 06 - 554 650 82
 Lub: 06 - 554 650 99
 Chris: 06 - 554 708 16

STADSRESTAURANT

| HET OUDE POLITIEBUREAU |

De kookboekenruilbibliotheek
Onze koks neuzen steevast allerlei kookboeken door ter inspiratie, u vast ook. En kookboeken blijven thuis vaak eindelijk eindeloos in de kast staan, ook een feit. Daarom hebben we de kookboekenruilbibliotheek in het leven geroepen. Dus lever hier uw kookboeken in en neem vooral weer nieuwe inspiratie mee naar huis.

De mup van hop

HOP heeft tegenwoordig een men-
struatieproducten uitgifte punt (MUP).

We zijn er van bewust dat menstruatie-
producten duur zijn en daardoor niet
voor iedereen toegankelijk. Dit vinden
wij wel ontzettend belangrijk en
daarom zijn we blij dat we de moge-
lijkheid hebben voor een MUP. In de
gang van HOP hebben we een wit
kastje waar vrouwen en meisjes
terecht kunnen om een product te
kiezen die bij hun past en zij comforta-
bel vinden. Als u menstruatiepro-
ducten wilt toevoegen aan het kastje
dan kan dat natuurlijk ook, graag
zelfs!

Contact: 050-2113684 / Zaagmuldersweg 3

WWW.MIJNOOSTERPARKWIJK.NL

DUURZAAM

| OOSTERPARK |

Op plantenjacht met Adri & Hilly

Datum: Donderdag 29 december

Tijden: 10.00 - 12.00 uur

Locatie: Wijkcentrum bij Van Houten,
Oliemuldersweg 47a

Kosten: €2,- incl. koffie/thee

FIETS MEE

max 20 personen

Aan het eind van het jaar nemen Adri
& Hilly ons mee op plantenjacht!
Deze stadsnatuurwandeling staat in
het teken van planten die in een
onmogelijke periode namelijk midden
in de winter nog, of al, in bloei staan.
Er is weinig bekend over winterse
bloeiërs in Nederland EN daar wil
FLORON (Floristisch Onderzoek
Nederland) verandering in brengen.
Van kerst tot 3 januari gaan planten-
liefhebbers overal in Nederland op
zoek naar bloeiende planten. En wij
dus ook. Vorig jaar vonden Adri en
Hilly net niet de meeste bloeiende
planten van Noord-Nederland. Wel de
meeste van Groningen en Drenthe,
maar in Friesland was een betere
jager. Dit jaar willen we in een uur
zoveel mogelijk bloeiërs tellen zodat
we met de Oosterparkwijk op
nummer één staan van Noord-
Nederland. De vondsten worden
genoteerd en ingevoerd in de landeli-
jke metingen. Dit keer gaan we in
twee groepen van maximaal 10 perso-
nen de wijk in. Elk groepje heeft een

plantenkenner als begeleider. Kort-
om, je doet mee aan een landelijk
onderzoek en je steekt er ook nog wat
van op. Enne neem je fiets mee!

Je kan je opgeven door te bellen naar
het wijkcentrum bij Van Houten 050
- 317 1280 of door een mailtje te
sturen naar welkom@bijvanhouten.nl.

Rommelmarkt Oosterparkwijk

Datum: Zaterdag 7 januari 2023

Tijden: 12.00 - 16.00 uur

Locatie: Wijkcentrum bij Van Houten,
Oliemuldersweg 47a

Op zaterdag 7 januari organiseren we
weer een rommelmarkt! Kom binnen
snuisteren en scoor leuke spullen
voor leuke prijzen! Tweedehands
shoppen is altijd leuk EN een
prachtige manier om producten te
recyclen EN wat leuks te doen op
zaterdagmiddag. De rommelmarkt is
gratis voor bezoekers.

Spullen verkopen?

Wil je tweedehands spullen verko-
pen? Super leuk! Je kunt een tafel
huren voor €5,-. De opbrengst
hiervan gaat naar het wijkcentrum om
een leuke activiteit mee te organi-
seren voor de buurt. Je kunt je opgeven
door een mailtje te sturen naar
welkom@duurzaamooosterpark.nl. We
nemen z.s.m. contact met je op.

HET WIJKBEDRIJF IN JOUW WIJK

In de Oosterparkwijk ontwikkelen we projecten om de wijk nóg een stukje leuker,
mooier, schoner, duurzamer en veiliger te maken. Mét en vóór Oosterparkers. Of u
nu als bewoner af en toe wilt helpen, structureel als vrijwilliger aan de slag wilt of
juist begeleiding zoekt in uw werkontwikkeling of stage wilt lopen, het kan allemaal.
Op de website van duurzaamooosterpark.nl/over-ons staat het contactformulier waar u
uw vraag/wens kunt stellen. Ook kunt u een Whats app sturen naar 06-15254988.
We nemen dan zo spoedig mogelijk contact met u op. Zoeken we samen naar leuke
activiteiten waar u kunt aanhaken.

#samenmakenwedewijk

WWW.DUURZAAMOOSTERPARK.NL